

ஸ்ரீ

மாதேவி துணை.

குசலவ வாக்கியம்

எ.எ வழங்கும்

இராமாயண உத்தரகாண்டம்.

இஃது

சென்னை

R. S. சுப்பலக்ஷ்மி அம்மாளால்

பிரசுரிக் கப்பட்டது.

(Copyright Registered)

காப்பரைட் ரிஜிஸ்டர் செய்த பதிப்புருக்கீர்த்து

5 ம் பதிப்பு.

PRINTED AT THE COMMERCIAL PRESS,

TRIPLICANE, MADRAS, S. E.

1919.

Price Annas 3½.]

விலை அணா 3½.]

முகவுரை.

இந்தக் குசலவாக் கீயம் என்பது வால்மீகீராமாயணப் பாட்டுப் போலே நமது தமிழ் நாட்டுப் பெண்களால் வெகுகாலமாய்க் கர்ண பரம் பரையாய்ச் சொல்லிக்கொண்டு வரப்பட்டு இப்பொழுது குற்றயிராய்க் கிடக்கும் பாட்டுக்களிலொன்று. இவ்விரண்டு புஸ்தகமுஞ் சேர்ந்து இராமாயண முழுவதையும் சுலபமாயறியவும், புண்ணியத்திற்கோ அல்லது பொழுது போக்குக்கோ ஒழிந்தவேளைகளிற் படிக்கவும், அல்லது மனப் பாடம் பண்ணியிருந்தால் அந்தப்பாகங்களை ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக் கொள்ளவும் தமிழ் படிக்கத் தெரிந்த மறுமிகளுக்கும் ஸ்திரீகளுக்கும், படிக்கச் சொல்லியாவது கேட்டானந்திக்கு மற்றார்களுக்கும் மிக உபயோகமாகும்.

வால்மீகீராமாயணப் பாட்டைவிட இந்தக் குசலவ வாக் கீயம் அதிக அழகாய் அமைக்கப் பட்டிருப்பதோடு கதையும் வெகு உருக்கமானது. சிவபாகங்களை வாசிக்கும் பொழுதே அனேகர் கண்ணீர் விடுவார்கள். மகாலட்சுமியே பட்ட கஷ்டங்களை விவரிக்கும் சரித்திரமாகையால் ஸ்திரீகளுக்கு இதில் ஒருவித பக்தி யுண்டு.

என்னுற் கூடியமட்டும் இதற் பொதிந்துகிடந்த பிழைகளைத் திருத்தியிருக்கிறேனாலும் என் கண்ணுக்குத்தவறிய சிவபிழைகளும் பிரியத்துடன் நானே நிறுத்திய சில கொச்சைச் சொற்களும் இவ்விருக்கின் தன.

இந்தச் குசலவவாக் கீயத்திற்கு ஒருவிதமெட்டுண்டு. அது வெகு உரித்தானதாயும் உருக்கமாயு மிருக்கும். தெரிந்தவர்களிடத்திற் கேட்டறிந்து கொள்ளத்தக்கது. ஆனாலும் சிவபாகங்கள் வேறுமெட்டுக்களுக்கு நன்றாய்ப் பொருந்தியிருக்கின் தன. அவைகளை யாங்காங்கு குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். கலியாண காலங்களிற் சொல்லத்தகுமந்தப்பாகங்கள் மனப்பாடஞ்செய்ய மிகவும் பிரயோசனமாகும்.

Triplicane,
February 1919.)

R. S. சுப்பலக்ஷ்மி அம்மாள்.

குசலவவாக்கியம் முழுமையும்

வெகு உருக்கமாய்ச் சொல்லக் கூடிய
என் அருமைப்பாட்டி (பிதாமஹி)

வாலாம்பாள் அம்மாள் என்பவருக்கு

இதைச்
சமர்ப்பிக்கிறேன்,

R. S. S.

ஸ்ரீ
இராமாயண உத்தரகாண்டம்
அல்லது

குசலவ வாக்கியம்.

ஹனுமார் ஸ்துதி.

- 1 (என்றும்) மறவாத தசரதனார் ஹரி முறையோர் கதையை
(என்) பழி பாவம் தீரவென்று பலதினமும் நினைந்தென்
- 2 (ராமர்) கதையானும் பாடுகைக்குக் கருத்தில் வரவேணும்
மதி மாருதி எனக்கு வந்து முன் நடவீர்.
- 3 (ஆவின்) குளப்படிபோல் சமுத்திரத்தைக் கூசாமலே தாண்டி
அரக்கனுடலங்கை யெல்லாம் அரைக்ஷணமே தேடி
- 4 நிருதர் சூழ்ந்த தாயைக்கண்டு நெடுஞ்சோகம் நீக்கி
அரக்கன் குல அட்சயகுமாரனை விழுவடித்து
- 5 திரும்பி லங்கை சுட்டு மீண்டு சீதை சூடாமணியை
அயோத்தி ராமர் கைக்கொடுத்த அனுமாரே முன்னடவீர்
- 6 அஞ்சனையாள் திருவயிற்றில் அவதரித்த அமுதே
அருக்கன் கனி என்று சொல்லிச் சேரப்பாய்ந்த தீர
- 7 வில்லாளி ராகவர்க்கு விஸ்வாஸ தூதா
(கவி) கல்லாமல் ஓதவல்ல காகுஸ்த குமாரா
- 8 சிலைவீர ராகவர்க்கு சிநேகமான தூதா
(மாதின்) குறைதீர்த்திலங்கை சுட்டு மணிவஹித்த ஆழ்வார்.
- 9 தனித்துநின்று குசல லவர் தந்தையை விழுவடித்த
கதைமஹத்துவம் பாட எந்தன் கருத்தில் வரவேணும்
- 10 (பிள்ளைகள்) அம்பாலே தந்தையரை அடித்த கதைபாட
அன்பாகி வந்தெனக்கு அறிவு தரவேணும்.

இராமாயணச் சுருக்கம்.

(கிருஷ்ண கிருபையாளோ என்ற மெட்டில்,

கோலுக் கோலனக் கோலே

கோலேனாக் கோலே

கோலு சீதாதேவிக்குச்

செங்கோலுக் கோலே

என்பதைப் பல்லவியாய் வைத்து 23 வரையில் பாடலாம்.)

- 11 மகாவிஷ்ணு தசரதர்க்கு மைந்தராகி வந்து
வானவர்கள் இடர்தீர தாடகையை வதைத்து
- 12 மஹமுனிவர் பின்னடந்து எக்கியம் நிறைவேற்றி
வரும்வழியில் கங்கையுட மகிமைதன்னைக் கேட்டு
- 13 சாபத்தினுற் கல்லான அகலிகையைப் பெண்ணுக்கி
மிதிலையிலே போயிறங்கி வில்லெடுத்து முறித்து
- 14 ஜனகர் ஒலைகண்டவுடன் தசரதனார் அப்போ
செம்பொன்மணித் தேரேறி மிதிலைவந்து சேர்ந்தார்
- 15 மனப்பிரியத் தேர்டேயந்த ஜானகியை வேட்டு
மறுபடியும் தாசரதி வருகும்ந்த வனத்தில்
- 16 கனத்ததொரு வில்லெடுத்துப் பாசராமன் எதிர்க்க
எதிர்த்து ஒரு வில்லெடுத்து ரகுநாதனோடி
- 17 வந்தவர் கைவில் பறித்து தந்தையரைத் தேற்றி
சேனையோடும் தேவியோடும் திருவயோத்தி வந்தார்
- 18 (ராமர்) திருவேட்டு வேட்டுவரச் சிறந்த நகரெல்லாம்
செம்பொன்மணி அயோத்தியெல்லாம் சிறக்க அலங்கரித்தாள்
- 19 அன்புடைய ரகுநாதர் கண்டு மனமகிழ
அயோத்தியுள்ள மாதர்களும் ஹாரத்திக்காப் பெடுத்தார்
- 20 மங்கையர்கள் வாழ்த்திவர வாழும் ரகுராமர்
அந்தமான அரண்மனையில் அழகாகப் புகுந்தார்
- 21 சிங்காசனத்திருந்தார் தேவியுடன் கூட
அன்புடைய டரதரப்போ அம்மானும் போனார்
- 22 பச்சையுடனே தங்கம் பதித்துவிட்டாப் போலே
ஏற்றமான ராமருக்கு ஏர்வை சீதை என்றார்
- 23 வடிவுடைய ராகவர்க்கும் வாய்த்த சீதையர்க்கும்
பரிவுடனே பட்டாபி ஷேகமது சூட்டி
- 24 காணவென்று தசரதனார் கனபிரியத்தோடே
அறமுனிவர் தனையழைத்து (நகர்) அலங்கரியுமென்றார்
- 27 அப்படியே ஆகவென்று அறமுனியும் உடனே
அயோத்தி நகரந்தன்னை அலங்கரிக்கச் செய்தார்.
- 26 கூனியிந்தச் சொற்கேட்டு கைகையிட மோடி
குத்திரமாய் வார்த்தைதனை கூறாத்திரமாய்ச் சொன்னாள்

- 27 கைகேயி தசரதரைக் கடிந்து மிக வெறுத்து
(ஐயா) ரகுபதியின் அபிவேகம் பாதருக்கு என்னுள்
- 28 மாதா சொன்ன வாக்கியத்தை மகிழ்ந்து ராமர் கேட்டு
பிதா வாக்கியம் நிறைவேற்ற லக்ஷ்மணரைக் கொண்டு
- 29 மரவுரியைத் தாண்டித் து மகுடந்தனை வெறுத்து
வைதேகி அம்மனையும் கூட அழைத்துக்கொண்டு
- 30 சுமந்திரர் மந்திரிவிடும் தேரின்மேல் ஏறி
சித்திரகூட பர்வதத்தில் செழிக்க வந்திருந்தார்
- 31 ஸ்ரீபாதர் அதுகேட்டுத் திகைத்தோடி வந்து
தந்தையார் விழுந்த துக்கம் தமபனுடன் சொன்னார்
- 32 தம்பிசொன்ன வாக்கியத்தை தாசரதி கேட்டு
தந்தையரைத் தாண்டினைத்துத் தரணியிலே விழுந்தார்
- 33 ஸ்ரீராமர் திருக்கையினால் செய்யும் கிரியை செய்து
தம்பியர்க்குத் திருவடியைத் தானுமங்கே ஈந்தார்
- 34 பாதருக்குத் தேருதலும் பரந்தாமர் சொல்லி
பஞ்சமியில் வருவேனென்று பிரதிக்கினையும் செய்தார்
- 35 தண்டகா வனந்தனிலே சீக்கிரமாய் நடந்து
பஞ்சவடி தீரத்திலே யிருந்தார் ரகுராமர்
- 36 லித்தாசிரமத்தில் ஐயந்தனாலே காக்கை வதைசெய்து
அஸ்திரத்தா லதன்கண்ணை அறுத்துவிழ வடித்தார்
- 37 சூர்ப்பனகை மூக்கரிந்து கரதூஷணை வதைத்து
துஷ்டர்களை வெட்டியங்கே ஓரத்தனங் காட்டி
- 38 மாரீசனை விழவடித்து வாலியைப்போய் வதைத்து
சேதுதன்னில் அணையைக்கட்டி லங்கைதனைச் சேர்ந்து
- 39 வாளாக்கன் முடியரிந்து மைதலியை மீட்டு
வாழும் விபீஷணர்க்கு மதித்த பட்டங் கட்டி
- 40 அபவாதத்தால் மாதாவும் அனல் முழுகி ஏறி
களிப்புடனே காகுஸ்தனார் அடிக்கீழ்வந்து பணிந்தாள்
- 41 அடிபணிந்த சீதையுடன் அமர்ந்த ரதமேறி
(அடி) அணியழகி உனக்காக அடைத்த அணை என்னார்
- 42 என்முமந்த ஜானகிக்கு இங்குமங்கும் காட்டி
மஹமுனிவர் பாரத்துவாஜர் கிரஹந்தனிலே வந்தார்.

- 43 வனவாஸம் போகும்போது மஹமுனிவரோடே
திரும்பரப்போ புஜிப்போமென்று சொன்னதொரு வாக்கியம்
- 44 தப்பாமல் புஜிக்கவேணும் மாருதியே இப்போ
என் தம்பி பரதருக்குச் சொல்லிவாரும் என்றார்
- 45 அந்தமான அயோத்திதன்னில் உட்புகுந்து நடந்து
(நான்) வந்த அடையாளந்தன்னைப் போயுரையு மென்றார்
- 46 அபிராமர் உரைக்கலுமே மாருதியும் கேட்டு
வாயுவேக மனோவேக மாக அங்கே பறந்து
- 47 அனலிலே விழுகிற பரதருக்கும் சொல்லி
மடுவில் நின்ற குகனுக்கும் வந்தனுமார் உரைத்தார்
- 48 பாலடிசிலும் புஜித்து தேவியுடன் இருக்கும்
பரந்தாம னிடத்தில்வந்து சேர்ந்தனுமான் இருந்தார்
- 49 தாசரதி தேவியுடன் ஸகலகவி குழ
தம்பியருங் கூடவர அயோத்திவந்து சேர்ந்தார்
- 50 தாய்மார்கள் மூவர்களைச் சரணமென்று பணிந்தார்
மாமிமார் மூவர்களை வணங்கி நின்றாள் மாதா
- 51 பணிந்ததொரு மைதலியைப் பரிவுடனே எடுத்து
சீருடைய ரகுபதியை சேர்த்தணைத்துக் கொண்டாள்
- 52 மலர்ந்தவிழிப் புருவத்தின்மேல் பூமிகுள்ளி யிட்டு
மைந்தருக்கும் மைதலிக்கும் திருவந்திக்காப் பெடுத்தாள்
- 53 கௌஸலையும் ரகுபதியை மடிமேலணைத்துக்கொண்டு
கமலதளக் கண்கள் இரண்டும் கலங்கமெத்த அழுதாள்
- 54 கைகேயி வார்த்தைகேட்டு (உங்க) னையர் கானகத்துக் கனுப்பி
ஸ்ரீராமா ராமாவென்று ஜீவனையு மிழந்தார்
- 55 சீருடைய மன்னவரும் திரும்பி வாராரோ
மகிமையுள்ள தசரதரும் (இப்போ) வந்து பாராரோ
- 56 (என்று) மாதா கௌஸலையம்மன் மனந்தளர்ந்து சொல்ல
மகானுபாவர் ரகுபதியும் மறுவசனம் சொல்வர்
- 57 (அம்மா) மாதூர்வாக்கியம் பிதூர்வாக்கியம் தப்பாமல் நாங்கள்
பரிபாலனம் பண்ணவென்று வனந்தன்னில் நடந்தோம்
- 58 அந்தரமான வனந்தாண்டி ஆரணியம் அடைந்து
அரக்கர்களை சம்ஹரித்து அருங்கிளியை மீட்டோம் .

- 59 மகமுனிவர் ஆசியினால் அயோத்திவந்து சேர்ந்தோம்
மாதாவே நீருமிப்போ மனந்தளரவேண்டாம் (என்று)
- 60 பணிந்தெழுந்த மக்களைப் பரிவுடனே வாழ்த்தி
மரவுரியைத் தான்களைந்து திரிசடையைப் பிரித்து
- 61 மைதலிக்கும் ராமருக்கும் வாஸ எண்ணெய் சாத்தி
மணமுடைய அரப் பரைத்து மஞ்சள் நீராட்டி
(லாலி ஸ்ரீரெகுராம—லாலி ஜெயராமா
லாலி கோஸலராமா—லாலி சீதாராமா—லாலி
என்றமெட்டில் 74 வரையில் பாடலாம்)
- 62 மாதளம் பூப் பட்டுடுத்தி வகைபணிதி பூட்டி
மைதலியாள் பூங்குழலை வகுந்து துவலாற்றி
- 63 வர்ணமுள்ள பெட்டியிலே பல பணிதி எடுத்து
அன்ன நடை சீதையர்க்கு அலங்காரஞ்செய்தாள்
- 64 வகை வகையாய் மாலைதனை மைதலியுந்தரித்து
ஜெயவீரர் ராமருடன் சிங்காஸன மிருந்தாள்
- 65 வலிவந்த முனி கையாலே மகுடந்தனைச் சூட்டி
மைதலிக்கும் ராமருக்கும் மதித்த பட்டங்கட்டி
- 66 இன்பமான சீதையுடன் ராகவருங் கூடி
எதிரற்றதோர் போகந்தன்னை அனுபவித்து வாழ்ந்தார்
- 67 உமையுடனே சங்கரனார் ஒன்றாயிருந்தாப் போல்
அயன்நாவில் சரஸ்வதியும் அமர்ந்து இருந்தாப்போல்
- 68 மாலுடைய திருமார்பில் மாதா மிருந்தாப்போல்
ராகவரும் ஜானகியும் நலம்பெறவே வாழ்ந்தார்
- 69 அவனி தன்னில் பெரிதான அயோத்தி நகர்தன்னை
அபிராமர் தம்பியுடன் அரசாரும் போது
- 70 (நல்ல) தனதானியங்கள் உண்டாம் தர்மங்களு முண்டாம்
சகலபேர்க்கு மிடர்தீர ஸந்தான முண்டாம்
- 71 ரசமான கனிகளுண்டாம் யாகங்களு முண்டாம்
சதுர் வேத மோதுகிற மறையோரு முண்டாம்
- 72 பசு பாக்கியங்க ளுண்டாம் குளிர்காற்று முண்டாம்
பல தினமும் தப்பாதே பஞ்சயக்கியம் உண்டாம்
- 73 வளமையான பயிர்க ளுண்டாம் மலரதிக முண்டாம்
மாதம் ஒன்றுந் தப்பாதே மாரிமுன்று முண்டாம்

- 74 சுக சரீராளுடன் கூட சோரர்க ளில்லாதே
(அந்த) அழகான பூமிதன்னை அபிராம ராண்டார்.

சீதாதேவி கர்ப்பமுண்டாகுதல்.

- 75 மகிமைபுள்ள ரகுபதியும் மண்ணுளும் போது
மைந்தர் நமக்கில்லை என்று மனது மெத்தச் சலித்து
- 76 வழி வழியாய் ரகுவம்சம் மாறாமல் ஆண்டோம்
(என்று) மைதலியும் ராகவரும் மனஸ்தாப மடைந்தாள்
- 77 சலிப்புடனே இருக்கும் போது தாசரதி தேவி
புவனமுழு தாள்வதற்குப் புத்திர னுண்டானாள்
- 78 (அம்மன்) அழகான இடைதுவண்டு அன்ன மிறங்காதே
மதிமுகமும் வர்ணந் தட்டி வாந்திகளும் பண்ணி
- 79 குறு வேர்வைகள் வேர்க்க கோதையின்வாய் உலர
செங்கமல முகம் வெளுக்கச் சிற்றுடம்பு துவள
- 80 நீளமுள்ள கருக்குழலாள் நித்திரைகள் பண்ணி
மைதலியாள் ஜானகியும் மசக்கைகொண்டு இருந்தாள்
- 81 கௌஸலையும் ராகவரும் கண்டு மன மகிழ்ந்து
குடி விளங்க குமரன் நமக்குண்டாச்சென் மெண்ணி
- 82 கலியாணம் வந்ததென்று கருத்தில் மிக மகிழ்ந்து
கனமுடைய ஜனகருக்குச் சேதி சொல்லிவிட்டார்
- 83 சந்தேஷ வார்த்தைதனைக் கேட்டு மந்த ஜனகர்
கொம்பனையாள் ஜானகியைக் கூட்டிவர எண்ணி
- 84 அழகான அஞ்சு திங்கள் ஆன மைதலிக்கு
மண்மகளார் மைதலிக்கு வளைகாப்பு மிடவே
- 85 ஜனகருக்குத் தங்கையரும் சீதையரை அழைக்கச்
செம்பொன்மணித் தேரேறி அயோத்தி வந்து சேர்ந்தாள்
- 86 அருகில் வந்து சீதையரும் அத்தை அடிபணிய
பரிவுடனே மனமகிழ்ந்து வாழ்த்தி யவள் இருந்தாள்
- 87 வண்ணமுள்ள மைதலிக்கு வளை காப்பு மிடவே
அன்புடைய ஜனகரிடம் அனுப்ப
- 88 ஆதி ரகு நாதருடன் தாயார் கௌஸலையும்
அதிபிரிய மாய் மகிழ்ந்து ஜானகியை அழைத்து

- 89 . தாயார் தன் மாளிகைக்குப் போய்வாரு மென்ன
அப்படியே போய் வாரோன் என்று அடிபணிந்தாள்
- 90 அடிபணிந்த மருமகளைப் பரிவுடனே வாழ்த்தி
பூமி கிள்ளிக் காப்புமிட்டு போகவிடை கொடுத்தாள்
- 91 போகவிடை கொடுக்கலுமே புண்ணியனார் தேவி
செம்பொன்மணித் தேரேறி மிதுலைவந்து சேர்ந்தாள்.

ஜானகிக்கு வளைகாப்பிடல்.

- 92 தந்தை ஜனகர் கண்டு சந்தோஷப்பட்டு
அடிபணிந்த திருமகளைப் பரிவுடனே வாழ்த்தி
- 93 தந்தையரும் தாயாரும் சிந்தை தன்னில் மகிழ்ந்து
மங்களமாம் ஜானகிக்கு வளை காப்பு மிடவே
- 94 தங்கத்தினால் காப் படித்தாள் ஜானகியாள் தனக்கு
பொன்னாலே நெளிபூடம் பூங்கிளிக்குச் செய்தாள்
- 95 கணையாழி மோதிரமும் கனகப் பாட்டிலியும்
காலாழி பீலாழி செய்து கொண்டு வந்தாள்
- 96 மகிழ்ந்து மந்த அத்தையரும் வாங்கி உள்ளேவைத்து
புகழுடனே காப்படுக்க நல்லநாள் பார்த்தாள்
- 97 வடிவுடைய மைதலிக்கு மருதாணி இட்டு
கோப்புடைய ஜானகிக்குப் கொம்பரக்குப் போட்டாள்
- 98 மல்லிகையும் செம்பகமும் முடித்த குழலவிழ்த்து
மைதலியாள் சீதையர்க்கு வாஸ என்னைசாத்தி
- 99 மணமுடைய ஆரப்பரைத்து மஞ்சளீ ராட்டி
இந்திரவாளிப் பட்டெடுத்து (சீதை) இடைதனிலே உடுத்தாள்

(வாராய் ருக்மணிதேவி என்ற நலங்கு மெட்டில்

112 வரையில் பாடலாம்)

- 100 பால் முழிக்கு மைளமுதி அரும்புகுழல் பின்னி
சந்தரனார் நாயகிக்கு நலதப் பொட்டுமிட்டாள்
- 101 வண்ணமுள்ள பெட்டியிலே பலபண்தி எடுத்து
அன்புடைய சீதையர்க்கு அலங்காரஞ் செய்தாள்
- 102 கூர்மையாகத் தரைமெழுகி கோலந்தனை இட்டு
நிறைநாழி முத்தளந்து நெய்விளக்கு மேற்றி
- 103 பொற்கொடியாள் ஜர்னகியும் புன்முறுவலுடனே
பொன்னா ஸனந்தனிலே நேர்கிழக்கா யிருந்தாள்

- 104 அங்கொருத்தி அருந்ததியும் சீக்கிரமா யெழுந்து
அருகம் புல்லும் அட்சதையும் அழகுடனே எடுத்து,
- 105 பாலுடனே பச்சரிசி புத்தினிமார் கொண்டு
ஆண்பிள்ளையைப் பெறுவீர் என்று அச்சதமும் தெளித்தார்
- 106 அச்சதமும் தெளித்தபின்பு எழுந்தொருத்தி குனிந்து
பொன்னோலை எழுத்தாணி புஸ்தகத்தை எடுக்க
- 107 மங்களமாம் சீதையரும் மனமகிழ்ச்சி யடைந்து
மந்த ஹாஸத்துடனே மடி தனிலே கொண்டாள்
- 108 மங்களமாம் வாத்தியங்கள் பதினெட்டும் முழங்க
மங்கையர்கள் வளையின்று மங்களங்கள் பாட
- 109 வலையடுக்கிக் காப்புமிட்டாள் மைதலியாள் தனக்கு
புகழுடனே பூச்சூட்டினாள் பொற்கொடியாள் தனக்கு
- 110 தாம்பூலம் இலையடைக்காய் சகலருக்கும் கொடுத்து
சர்க்கரைகள் பழத்துடனே தான்வழங்கி நின்றாள்
- 111 திருப்தியுடன் சித்திரான்னம் சேர்ந்துமவாள் புஜித்து
அத்தனேடேர் மங்கைமாரும் அகமகிழ்ந்து மிருந்தாள்
- 112 அன்புடைய தந்தையரின் அடிமலரை வணங்கி
இன்பமுள்ள அயோத்திநகர் போகவிடை கேட்டாள்
- 113 மைதலியாள் ஜானகிக்கு வரிசை ரொம்பக் கொடுத்து
மன்னரந்த ஜனகராஜா வாழ்த்திவிடை யளித்தார்
- 114 செம்போன் மணித்தேரேறித் தோழிமார்கள் சூழ
அன்புடனே அயோத்திவந்து அபிராமரைப் பணிந்தாள்
- 115 அந்தமுள்ள மாமிமாரின் அடிதனிலே வணங்க
வந்து நின்ற ஜானகியை வாழ்த்திமன மகிழ்ந்தாள்
- 116 பரிவுடனே ரகுராமர் பரதார்தம்மை அழைத்து
அறமுனிவர் வசிஷ்டருட அனுமதி யின்படியே
- 117 சீமந்தக் கலியாண ஓலைதன்னை எழுதி
சீக்கிரமாய் ஜனகருக்குப் போகவிடு மென்றார்
- 118 ஸ்ரீராமர் உரைக்கலுமே சூரபரதாழ்வார்
சீரான கணக்கர் தம்மைச் சீக்கிரமா யழைத்து
- 119 வாய்த்தசபை யோருடனே மந்திரி யாருடனே
பயான மண்டபத்தில் காண
- 120 ஸ்ரீகோசந்தனை யெடுத்துத் தேசகாலம் பார்த்து
நாள் நல்லதாய்மைத்து நல்முகூர்த்தம் வைத்தார்

- 121 வெள்ளியோலை தனையெடுத்து விரும்பி ராடுமீனில்
தங்கப்பொன் னோலைகளிற் தலைப்புறங்கர் நறுக்கி
- 122 மணிபதித்த எழுத்தாணி வலக்கையிலே விடித்து
வகைவகையாய் வாசகங்கள் மணிப்பரதர் எழுதி
- 123 ஒச்சமில்லாச் சோபனத்தை ஓலையிலே எழுதி
தொட்டுமஞ்சள் தனைத்தடவி தூதர்கையில் கொடுத்தார்
- 124 வாங்கியந்தத் தூதர்களும் வெகுபிரியத் தோடு
பலபோர்கள் வாழுகிற பட்டணங்கள் சென்று
- 125 ஸ்ரீராமர் கலியாணம் திக்கெங்கு மறிப
புகழ்வீரர் கலியாணம் பூமியெங்கும் உரைத்தார்
- 126 ஸ்ரீமிதிலை தனில்புகுந்து ஜனகருக்குச் சொல்லி
ஸ்ரீராமர் தூதர்களும் தண்டனிட்டு இறந்தார்.
- 127 ஜனகர் சதானந்தருடன் தாமிருந்த கொலுவில்
(அவர்) கனிவாயும் முறுவலத்துக் களிப்புடன உரைப்பர்
- 128 தாடகையின் தலையரிந்த தாசரதி ராமர்
ஜானகி மனோகரனார் மனஸ்தாபமது தீர்ந்தார்
- 129 தாசரதி ராமருட தம்பிபர தாழ்வார்
சதுராக ஓலைதன்னை எழுத வர விட்டார்
- 130 மங்களங்கள் சொன் னவர்க்கு மெகுமதிகள் கொடுத்து
மன்னரந்த ஜனகராஜர் மந்திரிமா ருடனே
- 131 (என்) பொற்கொடிக்கு அங்கமணி எச்சக நாட்டார்
(என்று) புகழுடைய ராஜாவும் சொல்லி வீத்திருந்தார்.

மைதலியாள் 3. மந்தத்திற்கு ஜனகர் வருதல்.

- 132 ஆனமேல் அங்கமணி அழகாக, ஸ்ரீராமத்தார்
குதிரைமேல் அங்கமணி கொட்டாக எடுத்தார்
- 133 ஜனகர் சதானந்தருடன் தேவியுடன் கூட
சீருடைய அயோத்தி தன்னில்வந்து மவர்சேர்ந்தார்
- 134 ஜனகருட வரவுதன்னைத் தூதர்வந்து சொல்
ஸ்ரீராமர் அதுகேட்டுச் சிந்தை மெத்தமகிழ்ந்து
- 135 (தம்பி) வாய்த்தபுகழ் ஜனகராஜா (தன்) மானுடனே வாரார்
(உன்) மணிக்கடகக் கைகொடுத்து வரவழையு மென்றார்
- 136 ஸ்ரீராமர் ஏவலுமே ஸ்ரீபரதர் நடந்து
செம்பொன்மணித் தேங்காயைக் கைக்கொடுத்து அழைத்தார்

(ஹெச்சரிகை மெட்டில் 147 வரையில் பாடலாம்.)

- 137 அழகா ஸனத்திலிருத்தி அள்ளி மலர்தூவி
அபிராமரும் தம்பியரும் அடிவணங்கி இருந்தார்
- 138 சித்தடியாள் ஜானகியும் சிலம்பு கொஞ்சநடந்து
செல்வமுள்ள தங்கையரும் தானும்வந்து பணிந்தாள்
- 139 மங்கையர்கள் நாலுபேரும் மாதா அடிபணிய
மைக்குழலை முகந்துகொண்டு மாதுமெடுத்த தணைத்தாள்
- 140 பூரித்துமே மனமகிழ்ந்து புகழ்வீரர் நால்வர்
பொன்பூவைக் காதின்கைத்து மாமியடி பணிந்தார்
- 141 இலையுடனே பாக்குகளும் ஏலங் கற்பூரம்
வரிசையுடனே கொடுத்து வாழ்த்திமன மகிழ்ந்தாள்
- 142 நல்லிடையில் பீதாம்பரம் நாலு திக்கும் விளங்க
மாணிக்கக் கிரீடம் மின்ன வெகுபணிதி யசைய
- 143 மாணிக்கத்தால் மோதிரங்கள் வகைவகையாய் மின்ன
வந்தசபையோர்கள் தம்மை கையமர்த்தும் அழகும்
- 144 மகலக்ஷ்மி வீற்றிருக்கும் வலமார்பின் அழகும்
மனைவாள் ராமர்தன்னை மாமியருங் கண்டு
- 145 (இந்த) காகுஸ்த ராகவரை கணவராக அடைய
(என்) காரிகையார் என்ன தவம் செய்தாளோ முன்னோ
- 146 (என்) மைதலியாள் ஜானகியை மணமாலை சூட
மன்னராமர் பாக்கியங்கள் செய்தாளோ முன்னோ
- 147 (என்று) காகுஸ்தரை சீதையரை கண்டு மனமகிழ்ந்து
கல்யாணி தேவியரும் களித்துப் பார்த்திருந்தாள்
- 148 ஸ்ரீராமரைப் பயின்றெடுத்த கௌசலை மாதாவும்
செம்பவழுவாய் திறந்து சுமித்திரையோடு ரைப்பாள்
- 149 அபிராமர் தேவியுட அன்புள்ள மாதாவை
(மம்ம) சித்திரப்பொன் கூடத்திற்குச் சென்றழையு மென்றாள்
- 150 கௌசலையும் ஏவலுமே சுமித்திரையு மெழுந்து
காகுதியுள்ள அரண்மனையின் தாசிமாரை யழைத்து
- 151 பளிங்குப் பொன்னுலிழைத்து பட்டுமேல் கட்டி
பவழத்தினால் தூண்டிறுத்தி பன்னீர்கள் தெளித்து
- 152 தங்கப்பொடிகள் தூவி சந்தனத்தால் மெழுகி
முத்தாலே கோலமிட்டு முன்காலி யிட்டு
- 153 சித்திரமும் பொன்பூவும் சேர்ந்தழகாய் மின்ன
தூண்டாவிளக் கெரிய வண்டு தேதம் பாட ..

- 154 சித்திரமாய்ப் பஞ்சவர்ணக் கிளிகளது கொஞ்சம்
சோதிரகு ராமருட மண்டபத்தின் நடுவே
- 155 கலியாணி தேவியரைக் கடுக அழையென்று
காரிகையாள் சுமித்திரையும் தாசியுடன் சொன்னாள்
- 156 (தாசி) செம்பொன் மணிமாலையெகொண்டு சென்மெதிரேகண்டு
வாருமம்மா அரண்மனைக்கு என் றுமவள் அழைத்தாள்
- 157 சிலம்புடனே பாடகமும் சலசலவென் றசைய
செம்பொன்மணி ஆபரணம் பொன்பதக்கம் மின்ன
- 158 ஜாதிரத்தினத் தாலிழைத்த தங்கமண்ட பத்தில்
தலைவாசல் தன்னில் அவள் தட்டாமல் நுழைந்தாள்
- 159 அங்கிருந்த சுமங்கலிமார் அருகினிலே வந்து
அன்புடனே ஆரத்திக் காப்புமவாள் எடுத்தாள்
- 160 சாதிக்காய் கற்பூரம் தாம்பூலத் துடின்
தாதிமார்கள் தானெடுத்துக் கைநிரம்பக் கொடுத்தாள்
- 161 கோலவளை தான்குலங்கக் கொடிமணிகள் அசைய
கொம்பனையாள் கலியாணி கைதனிலே வாங்கி
- 162 மைதலியாள் ஜானகியை அருகில் வைத்துக்கொண்டு
வண்ணமுள்ள பெண்களுடன் மாதா வீற்றிருந்தாள்.

கலியாணிதேவி கௌஸல்யா தேவிக்கு உபசாரஞ் சொல்லுதல்

- 163 ஸ்ரீராமரைப் பயின்றெடுத்த கௌஸலே மாதாவும்
செம்பவழ வாய்திறந்து சுமித்திரையோடு ரைப்பாள்
- 164 (நம்ம) செல்வமுள்ள தசரதனார் சிவலோகஞ்சேர
(நாம்) செம்பொன் மணி ஆபரணம் திருவாங்கின பின்பு
- 165 ஜனகருட பாரியரை சீதையின் மாதாவை
அன்றுமுதல் ஐன்றுவரை கண்டதிலலையம்மா
- 166 சீருடைய அயோத்தியிலே செய்யும் கர்மம் நடந்து
ஸ்ரீராமர் திருக்கையினால் செய்யும்கிரியை செய்தால்
- 167 வாய்த்தபுகழ் ஜனகராஜா மாதாடனே வந்து
வரிசையுள்ள சீர்செய்ய வந்திருப்பர் அம்மா
- 168 (நம்ம) சோதி ரகுராமருட கலியாணந் தன்னில்
துக்கமென்று சொன்னாக்கால் வெட்கமன்றே அம்மா
- 169 சொர்ணவடிவான தொருமேனி யெங்கும் வேர்க்க
சோதிவர்ணப் பட்டாலே தேகமெங்கும் போர்த்தி

- 170 பத்துலக்ஷம் பொன்பெற்ற பட்டுமேல் விளங்க
பசும்பொன்னால் கணையாழி கைதனிலே மின்ன
- 171 சீருடைய சுமித்திரையைக் கைபிடித்துக் கொண்டு
தேன்மொழியார் தாசியரை முன்கொண்டு நடந்தாள்
- 172 அபிராமர் மாதாவின் வரவுகண்டுதேவி
அழகா சனத்தைவிட்டு எழுந்தெதிரே வந்தாள்
- 173 செம்பொன் மணியாபரணம் திக்கெங்கும் விளங்க
செம்புடனே பாடகமும் சேர்த்தாற்கப் பணிந்தாள்
- 174 பணிந்த ஜனகர் பாரியனைப் பார்த்துக் கௌசலையும்
பார்முழுதும் ஆண்டிடுவீர் வாழ்த்திடுவீர் அம்மா
- 175 சீருடைய மிதிலையிலே செழிப்புடனே இருந்து
ஜனகராஜா திருத்தோனைப் பிரியாமலே வாழ்வீர்
- 176 மைந்தர் பதினாறும்பெற்று மங்கிலியம் பெருகி
வாழ்ந்திடுவீர் என்றுசொல்லி கௌசலே வாழ்த்தினாள்
- 177 சிவந்தெழுந்த சூரியன்போல் தேவி எதிர்நின்று
செம்பவழ வாய்திறந்து கலியாணி உரைப்பாள்
- 178 (உங்கள்) செல்வமுள்ள தசரதனார் சுவலோகஞ் சேர்ந்த
அந்தமுதல் இன்று வரை கண்டதில்லை நானும்
- 179 (என்) சற்றிலையாள் ஓனாகியும் இல்லாத மனையில்
சென்று உம்மைக் காண்பதுவும் எப்படிஎன் நுருந்தேன்
- 180 (என்) மாற்றற்பாப் பாலகியும் வனவாஸம் போன
(அந்த) மனஸ்தாபத்தாலே யானே வாராம லிருந்தேன்
- 181 கட்டிசிறந்த பொற்காப்பும் மாலை புலராழன்
கருத்துடைய லக்ஷ்மணரும் கூடவனம் நடந்தார்
- 182 அம்பும்வில்லுத் தானெடுத்து லக்ஷ்மணரும் போக
(என்) அருங்கிளியாள் ஊர்மினையும் அருஞ்சிறையி லிருந்தாள்
- 183 பூமியிலே தான்பிறந்த பொற்கொடி சீதாவை
போற்றியே நான் வளர்த்தேன் எழுத்தை யறியாதே
- 184 கலப்டையோடு குழியினுள்ளே வந்துதித்தா ளென்று
கலியுகத்து மானிடர்கள் அதிசயமாய்ச் சொல்வாள்
- 185 (என்) கோப்புடைய மாளிகையிற் குடிகொண்ட செல்வம்
கொம்பனையின் கால்விசேஷம் என்று நானிருந்தேன்
- 186 (என்) தாக்குடைய மாளிகையிற் தையல்வந்து பிறக்க
சுந்தானம் சம்பத்தும் சகலமும் உண்டாச்சு

- 187 செல்வமுள்ள சீதையரை நினைத்து மனமுருகி
சீர்செய்யும் தந்தையரும் மனந்தளர்ந் தாரம்மா
- 188 (என்று) கலியாணிதேவி சொல்லிக் கலங்கி நிற்கும்போது
கௌசல்யா தேவியம்மன் கனிந்து மப்போ உரைப்பள்
- 189 (என்) லக்ஷ்மியும் வாய்ப்போகி கெடுங்காணல் அஃய
நாங்கள் நீலியன்னைபூமிநிலை நெஞ்சு நிலைதரித்தோம்
- 190 வாய்த்ததொரு மிதிலையிலே நின்று வில்லை முறித்து
மன்னாராமர் தேவியுடன் மகிழ்ந்து வந்தபோது
- 191 (என்) மைதலியும் ராகவாநம் வாழ்ந்துருக்கும் போது
மகுடாபிஷேகஞ் செய்ய மன்னவர் கோடித்தார்
- 192 அரிதான கைகையவர் கேட்ட வரத்தாலே
(எங்கள்) அன்பான தசரதனார் ஆவியது இழந்தார்
- 193 கன்னெஞ்சக் கன்னியுட கற்பனை யினாலே
கழட்டினோம் மங்கிலியம் கடுஞ்சிறையி லிருந்தோம்
- 194 வாய்த்ததொரு ஸ்ரீராமர் மணிமகுடம் நட
வாய்மையுள்ள தசரதனார் அரசநிலை நிறுத்த
- 195 காக்கியுள்ள பந்தலிலே காடை வளக்கொரிய
கற்பூரம் வாரத்தி ளடுக்க அதிர்வதமற்றோம்.
- 196 கௌசல்யா தேவியம்மன் கண்கலங்கிச் சொல்ல
கலியாணி தேவியம்மன் கண்டுடபோ சொல்வள்
- 197 (அம்மா) காக்கியுள்ள தசரதனார் காணாதகாட்சி
கௌசல்யா தேவியரே கண்குளிரப் டாரும்
- 198 (என்று) கலியாணி தேவியரும் கௌசல் மாதாவும்
கனக சிங்காஸனத்திற் கலந்து வீற்றிருந்தாள்

ஸ்ரீராமர் சீமந்தக் கல்யாணம்.

- 199 இராமருட சீமந்த நாளுமட்போ வரவே
நாடுநகர் ஜனங்களெல்லாம் நலம்பெறவே வந்தாள்
- 200 புண்ணிய முனி தேவர்கட்கும் போத விபீஷணருக்கும்
அடர்ந்த ராஜ ரிஷிகளுக்கும் ஆசனங்கள் போட்டார்
- 201 வந்ததொரு ராஜர்களும் மன்னர் சுக்கிரீவரும்
அந்தமான விடுதிகளில் அமர்ந்துமவாள் இருந்தாள்

(இதுமுதல் 222 வரையில் கௌரீகல்யாணம் வைபோகமே,
என்னும் பல்லவிக்குச் சந்தையாகப் பாடலாம்.)

- 202 சுந்தரமாய் அரண்மனையிற் பந்தி லலங்கரித்து
துலக்கமுள்ள வீதிகளில் தோரணங்கள் கட்டி
- 203 குலையுடனோ வாழைகளைக் கொண்டு வந்து நிறுத்திக்
கோப்புடைய பந்தலுக்கு மேற்கட்டுகள் கட்டி
- 204 மேற்கட்டுகள் கட்டி எங்கும் விடுபூக்கள் சொரிந்து
தோரணங்கள் தன்னுடனே தொடுத்த பூக்கள் கட்டி
- 205 மல்லிகையும் செண்பகமும் வாய்த்த வெட்டிவேரு
வகையான இருவாட்சி வகைவகையாய்த் தொடுத்து
- 206 பலவகையாம் புஷ்பங்களைப் பாங்காகத் தொடுத்து
பந்தலெங்கும் தூக்கிவிட்டாள் பரிமளங்கள் வீச
- 207 பட்டாலே அலங்கரித்த பச்சைப்பந்தல் தன்னில்
முத்தாலே சரந்தொடுத்து முடியத் தொங்கவிட்டாள்
- 208 தரணியெங்கும் விளங்கும் நல்லசந்திர காந்திப்பட்டை
(அந்த) இடம்பெரிய பந்தலிலே எல்லோர்க்கும் விரித்தாள்
- 209 அங்கேயுள்ள சுமங்கிலிமார் அழகாக வந்து
சங்குபோல மாவிடித்துச் சதுராய்க் கோலமிட்டாள்
- 210 பசும்பொன்னுலே யமைத்த படித்தளங்க ளெல்லாம்
பச்சைக்கல்லும் முத்துமாகப் படிக்குப்படி பதித்தாள்
- 211 பாடகரும் புலவர்களும் பாடிநின்று ஸ்துதிக்க
பாகவதாள் தாளம்போட நாகஸ்ர முத
- 212 இராமருட கலியாணம் நாலுதிக்கும் முழங்க
புகழ்வீரர் கலியாணம் பிரஜைக ளெல்லாம் மகிழ
- 213 மைதலிக்கும் ராகவர்க்கும் வாஸ எண்ணெய் சாத்தி
மஞ்சள் நீராட்டியவாள் வெண்பட்டால் துடைத்தாள்
- 214 மைதலியாள் பூங்குழலை வகுந்து துல்லாற்றி
வாஸமுள்ள எண்ணெயிட்டு வாரியவாள் முடித்தாள்
- 215 வர்ணமுள்ள பெட்டிதனில் வகைபணிதி எடுத்து
எண்ணவொண்ணுப் பணதிகளை எடுத்து அலங்கரித்தாள்
- 216 இந்திரவாளிப் பட்டெடுத்து-இடைதனிலே உடுத்தி
அந்தமான சுந்தரிமார் ஹாரத்திக் காப்பெடுத்தார்
- 217 (ராமர்) சண்டையிடும் இருபுஜத்தில் தாவடங்கள் புரள
சுந்தரனார் நெற்றிதனில் திருநாமம் விளங்கி

- 218 நல்லவர்ணப் பீதாம்பரம் நாலுதிக்கும் விளங்க
மாணிக்கக் கிரீடமின்ன வகைபணி அசைய
- 219 கோத்தமுத்து மாலைமின்ன குறுவோவை வேர்க்க
குண்டலங்கள் சோதிவிட கோதண்ட ரெழுந்து
- 220 மைதலியும் ராகவரும் மனைதனிலே இருக்க
அழமுனி வசிவ்டார் வந்து அழகுஹோமம் வளர்த்தார்
- 221 மகமுனிவர் இழைநூலை மஞ்சளிலே நனைத்து
மன்னராமர் கைதனிலே வாழ்த்தியவர் கொடுத்தார்
- 222 காகுஸ்தரூர் இழைநூலைக் கைதனிலே வாங்கி
காரிகையாள் கரந்தன்னிலே காப்பதுபோலிசைத்தார்.

(இதுமுதல் 233⁺ வரையில் அல்லோனே என்ற
பல்லவிக்குச் சந்தையாகப் பாடலாம்)

- 223 அனைவர்களும் உகந்து நிற்க ஜனகர் மனமகிழ்ந்து
அழகு பட்டாடைதனை முனிவரிடம் கொடுத்தார்
- 224 மங்களமாய் பதினெட்டு வாத்தியங்கள் முழங்க
மங்கையர்கள் இருபுறமும் மங்களங்கள் பாட
- 225 மகமுனிவர் பட்டாடைதனை வாங்கிக் கொண்டு
மங்களமாய் அங்கேயொரு கன்னிகையை யழைத்து
- 226 அழகான அத்திமொக்கு ஆலமொக்கு கொணர்ந்து
அழகு பொன்னம்மிடிலே நறுக்கவென்று கொடுத்தார்
- 227 நறுக்கிமொக்குக் கொடுக்கலுமே வசிவ்டமுனி வாங்கி
களிப்புடனே பட்டாடை தலப்பினுள்ளே முடிந்து
- 228 (ராமா) மத்தத்தகடல் ஏழுமாள மைந்தர்களைப் பெறுவீர்
(என்று) வாழ்த்தியே ராமரிடம் வசிவ்டமுனி கொடுத்தார்
- 229 வர்ணமுள்ள பட்டாலே வளையத் திரைபிடித்து
மந்திரங்கள் உச்சரிக்க வாத்தியங்கள் முழங்க
- 230 இந்துமதி வாழ்முகத்தை இடதுகையால் நிமிர்த்தி
மைதலியாள் தன்னுடைய வலமூக்கில் பிழிந்தார்
- 231 பிழிந்தபின்பு ஆடைதன்னை வசிவ்டமுனி வாங்கி
ஜானகியாள் கைக்கொடுத்துத் தரித்துவாரு மென்றார்
- 232 வசிவ்டரிஷி கொடுக்கலுமே மைதலியாள் வாங்கி
முடிந்திருந்த பட்டாடைத் தலப்பைமேலே யுடுத்தாள்
- 233 தாய்மார்கள் மூவர்களை தாசரதி பணிந்தார்
மாமியார் மூவர்களை வணங்கி நின்றாள் மானா

- 234 வணங்கினிற் ற மைதலியைக் கைகேயி பார்த்து
பார்முழுது மாண்டிடுவீர் வாழ்ந்திடுவீர் அம்மா
- 235 மைந்தர் டதினாறும் பெற்று மகிழ்ந்திடுவீ ரம்மா
மங்கிலியம் தழைத்தோங்க வாழ்ந்திடுவீ ரம்மா
- 236 மாண்டொளித்த தசரதரை மைந்தராய்ப் பெறுவாய் [டாள்
(என்று) நாட்டுப்பெண்ணை மிகவாழ்த்தி மடியில்வைத்துக்கொண்
- 237 (இதை) இளையவருந் தான்கேட்டுக் கடுங்கோபங்கொண்டு
அம்மா மாண்டொளித்த தசரதரை மைந்தராய் பெற்றால்
- 238 தப்பாமல் மூன்றுவரம் தாயே நீர் கேட்டு
ஈடனைய எங்களையும் கானகத்துக் கனுப்பும்
- 239 என்று இளையவர் சொல்லலுமே ராகவரும் கேட்டு
மனதுமிகத் தான்வருந்தி மறுவார்த்தை சொல்வர்
- 240 (தம்பி) அடிநாளைச் சாபமது அயலுடைய விருப்பம்
அடிக்கடிக்குச் சொல்லவேண்டாம் என் ஆனதம்பி என்றார்
- 241 மாமிமார் மூவர்களை வணங்கியே எழுந்து
வசிஷ்டருடன் ஜனகரையும் வணங்கியே தொழுதாள்
- 242 கௌஸலையும் சுமித்திரையும் கைகேயியும் வாழ்த்தி
மைதலியாள் மணைக்கிருந்த காக்கிதன்னைப் பார்த்து
- 243 அம்மன் மாசற்ற வடிவழகும் மதிமுகத்தி னொளியும்
பூசினிற் சாந்தொளியும் பொட்டு நெற்றியழகும்
- 244 திருக்கழுத்துப் பூஷணமும் திரு மங்கிலியமும்
சேர்ந்தகொடி காரைகளும் முத்து மாலை யழகும்
- 245 செவ்விளநீர்க் குலைகள் சீறிப் பழுத்தாற்போல
திருமார்பு ஸ்தனத்தழகும் திருமருங்கி னழகும்
- 246 கைத்தலத்திலே யணிந்த பவழ வளையழகும்
இடையிலுள்ள பட்டாடை மேகலையி னழகும்
- 247 காலாழி பீலியுடன் நூபுரங்களணிந்த
காரிகையாள் சீதைதன்னைக் கண்டு மவாள் மகிழ்ந்தாள்
- 248 கனகமணிக் கெண்டியில் ஜலங்கொணர்ந்து கொடுக்க
(சீதை) கனிவாயைக் கொப்பளித்து கைகாலை யலம்பி
- 249 துலக்கமுள்ள சீதையரும் (சுத்த) ஜஜமன்யம் வாங்கி
இரக்கமுள்ள ரகுநாதர் வலப்புறம்பா யமர்ந்தார்
- 250 கைத்தலங்கள் மிகநோவக் கண்ணில் புகை சூழ
காசாம்பூ மலர்மேனி கன்னி மெத்தச் சிவக்க

- 151 இடையிற் பட்டுத் தான்கசங்க எங்கும் அனல் வீச
ஏற்றமுள்ள மார்பின் மாலைவாடித் துவண்டசைய
- 152 பூசின கஸ்தூரி சாந்து புழுங்கி வேர்த்தரும்ப
புகழுடைய ரகுராமர் ஓமம் பண்ணி இருந்தார்
- 253 கடைக் கண்ணால் சீதை தன்னைக்கண்டு மெத்த மகிழ்வர்
மந்திரமுந் தப்பாதே மகமுனியோ டிரைப்பர்
- 254 அக்ஷதையைத் தானெடுத்து அனைவரிடங் கொடுத்து
உத்தரியத் தொங்கல்தனை ஒளிபெறவே விரித்தார்
- 255 ஆசீர் வாதங்கள் செய்து அடர்ந்த முனிதேவாள்
வேதத்தினாலே யவாள் மிக வாழ்த்திப்போட்டாள்
- 256 தலப்பில் விழும் அக்ஷதையை தாசரதி வாங்கி
சிரசிலே தான்தரித்து சீதையார்க்கும் போட்டார்
- 257 தாய்மார்கள் கைக்கொடுத்து சரணமென்று பணிந்து
மாமனார் ஜனகருட மலரடியிற் பணிந்தார்
- 258 பணிந்த சீதா ராகவரைப் பார்த்து மந்த ஜனகர்
பரிவுடனே தான் வாழ்த்தி பிரியத்துட னுரைப்பார்
- 259 (ராமா) என் தனங்கள் தன்னை தரணிதன்னை தாசி பரிகரியும்
அடங்கலும் என் ஜானகிக்கு அங்கமணி வைத்தேன்
- 260 (நீர்) ஆனபடி ஆண்டுகொள்ளும் அபிராமா என்று
ஸ்ரீ ராமர் கரந்தனிலே ஜனகர் தாரை வார்த்தார்
- 261 அனைவர்களும் உகந்திருக்க அருந்ததிமார் கூடி
அபிராமார்க்கும் சீதையார்க்கும் ஆரத்திக்காப் பெடுத்தாள்
- 262 சீருடைய தம்பியரை ஸ்ரீராமர் அழைத்து
தாம்பூலம் பலதானம் சகலருக்கும் ஈயும்
- 263 ஈயுமென்று அண்ணர் சொல்ல இனிப்பரதர் உகந்து
தாம்பூலம் தக்ஷணைகள் சகலருக்கும் கொடுத்தார்
- 264 காளமேகர் கலியாணம் காணவந்த பேர்க்கு
பாலடிசில் பருப்பமுது பதினாயிரவர் சமைத்தார்
- 265 ராஜ அன்னம் சம்பா அன்னம் நலம்பெறவே சமைத்து
காய்கறி வகைகளிலே அநேகமது திருத்தி
- 266 பாகமான பருப்பமுதும் தாளதங் கருடனே
போனகமும் பொரிக்கறியும் பாயஸமும் அமைத்தாள்
- 267 ஆமவடை பேரீளியுடன் அதிரச வகையும்
தேன்குழல் முனோ ஹாரமும் சிற்றுண்டிக் கருடனே

- 268 முப்பழமும் அப்பளமும் பரமான வகையும்
தேன்பாகும் சீனியுடன் சேர அவாள் அமைத்தாள்
- 269 அழகாக இலைபோட்டு அமிர்த நீர் தெளித்து
பரிவுடனே அனுமாநும் பாத்திரசுத்தி பண்ணினார்
- 270 புத்துருக்கு நெய்யெடுத்துத் தொன்னைகளில் சிரப்பி
அத்தனைபேர் மன்னவர்க்கும் அன்னம் பரிமாறி
- 271 கோலமணிக் கெண்டியிலே கொண்டு கங்கா ஜலத்தை
ஸ்ரீகிருஷ்ணனுக்கே பிரீதி என்று தத்தம் பண்ணினாரே
- 272 எந்தன்மீது கிருபையாகவே வந்த மறையோர்காள்
உங்களுக்கு ஆனதுகள் ஒன்றுமிங்கே இல்லை
- 273 சாறுடனே பச்சடியும் ரஸசாதனத்தைக் கூட்டி
(நீங்கள்) எந்த விதமானாலும் அமுது செய்யுமென்று
- 274 அன்புடனே உபசாரம் அபிராமர் உரைக்க
இன்பமுள்ள போஜனங்கள் எல்லாரும் செய்தாள்.

ஸ்ரீராமர் கீர்த்தியைப் பரமேஸ்வரர் புகழ்தல்

- 275 முப்புரத்தை எரித்ததொரு முக்கண்ணனார் பிரம்ம
கப்பரையைக் கையிலேந்திப் பிச்சை பூந்த ஆண்டி
- 276 எப்பொழுதும் ஸ்துதிக்க வல்ல ஈஸ்வரனார் தாமும்
அற்புதமாம் ராகவரைப் பார்த்துமவர் உரைப்பர்
- 277 (இந்தப்) பதினாறு உலகத்திற்கு அதிபதியும் நீரே
(உம்ம) அவதாரலீலைகளை ஆரறியப் போரார்
- 278 முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களுக் காக
அசுரர்குலம் களையவென்று அவனியிலே உதித்தீர்
- 279 தசரதனார் இடர்தீர்த்த தீர ரகுராமா
கௌசலையின் கலிதீர்த்த கலியாண மூர்த்தி
- 280 த்வமுனியின் யாகந்தனைத் தப்பாமற் காத்து
—ருங்கல்லைப் பெண்ணுக்கி அகலிசாபம் தீர்த்தீர்
- 281 மிதிலைதனிலே நடந்து வில்லெடுத்து முறித்து
சீதையரை மணம் புரிந்து சிந்தைமனம் மகிழ்ந்தீர்
- 282 மணிமகுடஞ் சூடவென்று மன்னவர் கோடிக்க
மாதாவும் கேட்டவரம் மனமகிழ்ந்து கிரகித்து
- 283 மரவுரியைத் தான்வாங்கி இடைதனிலே தரித்து
சீதையொடுந் தம்பியோடுஞ் சேர்ந்து வனம் நடந்தீர்

- 284 அடர்ந்த வனம்போம்போது அயோத்தி யுள்ளோர் புலம்ப
தம்பியருந் தாமிருக்கார் தளர வேண்டாமென்றீர்
- 285 பரதர்வந்து தான்கேட்டுப் பரிதாபத்துடனே
(என்) அபிராமா என்றுசொல்லி அழுதுகொண்டு வரவே
- 286 தவியாதே என்றும்ந்தத் தம்பியரை அணைத்து
தந்தையார் விழுந்த துக்கம் தம்பியுடனாறி
- 287 செந்தாமரைத் திருவடியை ஸ்ரீபரதர்க் கீந்து
தம்பியரை அனுப்பிவைத்த சர்வேச மூர்த்தி
- 288 பஞ்சவடி தீரத்திலே பர்ணசாலை யருகே
மாரீசன் வந்தங்கே மானாக்மேய
- 289 வணக்கமுள்ள மைதலியாள் மான்வேணு மென்க
மானின் பின்னே தொடர்ந்த மஹானுபாவ ரூபா
- 290 வாளாக்கன் வந்துமங்கேமைதலியை எடுத்து
அசோக வனந்தனிலே அருஞ்சிறையில் வைத்தான்
- 291 சதுரங்க சேனையுடன் அலைகடலைத் தாண்டி
அரக்க னிந்திரசித்தன் கும்பகர்ணனையும் வதைத்து
- 292 விருப்பமுடனே கூட விபீஷணரைப் பார்த்து
அசுர சம்ஹார மெல்லாம் ஆச்சுது உம்மாலே
- 293 அயோத்திரகர்க் கெழுந்தருள அனுப்பவேணு மென்று
விடைகேட்க விபீஷணரும் மிகப்பிரியத்தோடு
- 294 அழகான அயோத்தியாபுரிக் கதிசயமாக
எந்த எந்த வஸ்துக்களை எடுத்துவர வென்றார்
- 295 விபீஷணரும் கேட்கலுமே மேகவர்ண நீரும்
(அங்கே) வேணுமென்ற வஸ்துக்களும் வெகு தனமுமுண்டு
- 296 ஆனாலும் நீர் சொன்ன வாக்கியந் தப்பாதே
இந்த வானரசேனை யெல்லாம் வெகுபிரயாசப் பட்டாள்
- 297 வானரங்களாலே நாமும் சாகரத்தைக் கடந்தோம்
(அவர்) மனங்குளிர வெகுமானம் வழங்குமென்று ~~வென்றீர்~~
- 298 அரக்கராஜன் அதுகேட்டு அதிபிரியத் தோடு
கொந்தளப்பொன் சரக்கறையை கோப்புடனே திறந்து
- 299 மாணிக்கமும் முத்துக்களும் வைடூரியங்களும்
தங்கப்பொன் காசுகளும் தரந்தரமா யெடுத்து
- 300 வகைவகையாய்க் குவிக்கலுமே மனதுமெத்த மகிழ்ந்து
வானர சேனையனை வரிசையாய் நிறுத்தி

- 301 அவர்வர்க்கு வேணபடி வெஞ்சுதனங்க ளெடுத்து
அவர் தலைமேலே சுமக்குமட்டிந் தான்கொடுத்து மகிழ்ந்தீர்
- 302 அநேக நாளா யிருந்த குபேரன்தன் விமானம்
பட்டலே தான்முடிப் பலதிகையும் விளங்க
- 303 குந்தள மாணிக்கத்தாலே கொடுங்கையது சேர்த்து
வஜ்ரமணிக் கல்லாலே விதவிதமா யிழைத்து
- 304 தளதளென்னவே விளங்கும் தங்கவிமா னத்தை
புஷ்பக விமானந்தன்னை பிரியத்துடன் கொணர்ந்தார்
- 305 (அந்த) சித்திரப்பூந் தேர்மேலே சேனையுடனேறி
சீதையோடுந் தம்பியோடும் திருவயோத்தி வந்தீர்
- 306 என்று ஈஸ்வரனார் புகழ்ந்துரைத்த இன்பமான ஸ்துதியை
பிரியத்துடன் கேட்டெல்லோரும் போஜனங்கள் முடித்தார்
- 307 உத்தரா போஜனம்வாங்க அங்கதன் நீர்வார்த்து
ஆவல்தீரக் கையலம்ப ஆற்றை அழைப்பித்தான்
- 308 புசித்துமவாள் எழுந்திருந்து பொன்னு சனத்திருக்க
பொற்றளிகை மாற்றியங்கே சுத்திகளும் செய்தாள்
- 309 தீரமன்னர் மூவருக்கும் சீரான இளையோர்
போஜனங்கள் செய்தவர்க்குப் பொருந்த உபசரித்து
- 310 பாக்குடனே வெற்றிலையும் பச்சைக் கற்பூரமும்
தாக்குடனே கொண்டு வந்து சகலருக்கும் கொடுத்தார்
- 311 தம்பி நின்று உபசரிக்கத் தாசரதி மூவர்
வந்த மன்னருடன் கூட மணியாசனத் திருந்தார்
- 312 நின் திருந்த பாலகனை வந்தமுனி தேவாள்
(அவாள்) கண்களாலே ஆலிங்கனம் களிப்புடனே செய்தார்
- 313 சொல்லவொண்ணு வடிவுடைய சுமித்திரையாள் மகனை
எல்லவரும் உகந்திருக்க ஸ்ரீராமருங் கண்டுகந்தார்
- 314 மன்னர்முனி தேவர்களும் மகிழ்ந்திருந்த பின்பு
ஊரமா எங்களுட தேசம்போரோ மென்றார்
- 315 மன்னர்விடை யளிக்கலுமே வந்தவர்க ளெல்லாம்
கன்றைவிட்டுப் போம்பசுப்போற் கைகாலோய்ந்து சென்றார்
- 316 நடந்துமவாள் நகர் புகுந்து ஸ்ரீராமர் கதையை
பலதினமும் மிகவாழ்த்திப் பெருமையுட னிருந்தாள்
- 717 ஜனகரிட்கே ரகுபதியை தீர்க்கமுடன் வாழ்த்தி
சுதானந்தனார் தன்னுடனே தவசபண்ணகடந்தார்.

ஏகாந்தமாய் இருக்கும்போது ஸ்ரீராமர் தான்
செய்த பராக்கிரமங்களைச் சீதைக்குச் சொல்லுதல்.

- 318 மணிவிளக்கு நின்றெரியும் மண்டபத்தி னடுவே
மன்னராமர் சீதையுடன் மகிழ்ந்திருக்கும் போது
- 319 மைதலியாள் தன்னுடைய மதிமுகத்தைப் பார்த்து
மங்களமாம் ராகவரும் வார்த்தைசில உரைப்பார்
- 320 எந்தனுக்கு மாலையிட என்று சிலகாலம்
புகழ்பெறவே தவஞ்செய்த திருவனையே கேளாய்
- 321 கௌசிகனாருடன் கூழக் கானகத்தில் நடந்து
ரிஷியுடனே பர்ணசாலை இருவருமாய்ப் புகுந்தோம்
- 322 மாரீசன் வந்தங்கே பாணமழை சோரிய
மன்ன ராமா காருமென்று மகமுனியும் பயந்தார்
- 323 அஞ்சாதே என்று சொல்லி ஆதரவா யுடனே
அதிசூரமாய் நானேற்றிச் சிலபாணங்கள் தொடுத்தேன்
- 324 அதிலீர மாரீசனைக் கடலில் விழவடிந்து
அஞ்சாத சுபாகுவையும் சேனையையும் வதைத்தேன்
- 325 மிதிலைநகர் காணவென்று வனம் நடக்கும்போது
வலிய பெருங்கல்லாம் அகலிகையுங் கிடந்தாள்
- 326 வனந்தனிலே கிடந்தகல்லை மனமிரங்கிப் பார்த்து
(என்) மலரடியால் மிதித்தவுடன் அகலியெழுந் திருந்தாள்
- 327 மனமார ஸ்துதிக்கலுமே மகரிஷியா ரிடத்தில்
அவளை நாங்கள் அனுப்பிவைத்து அவிடம்விட்டு நடந்தோம்
- 328 மிதிலாபுரி சேர்ந்து மின்னிடையே நாங்கள்
(உங்கள்) அரிதான யாகசாலை வந்தோம் அணியழகி
- 329 (உன்) தந்தைஜனகர் கண்டு சந்தோஷத்துடனே
(நீங்கள்) வந்த சேதியுரையுமென்று மகாமுனியைக் கேட்டார்
- 330 (உன்) மங்கையரை மணம்புரிய வந்தா ரிவாளென்று
மகமுனிவர் தானுரைக்க மன்னராஜர் மகிழ்ந்து
- 331 தனுஸை ஒடிப்பாடுவென்று சஞ்சலமாயிருக்க
(உங்கள்) அழகீசர் வில்லை இங்கே அழைப்பியுங்கள் என்றேன்
- 332 (உன்) ஐயர் அப்போ ஏவலுமே ஆயிரம்பேர்ஓடி
பெரிதான வில்லை யவாள் சபைதனிலே கொணர்ந்தாள்
- 333 அதிசூரமாய் நானேற்றி வளைக்கவில்லை எடுத்தேன்
சிதறி அக்தவில் முறிந்து துண்டுதுண்டா யாச்சு

- 334 பெரிதான வில்முறித்து என் பேராண்மை காட்டி
பின்னையன்னோ மணம்புரிந்தேன் பொற்கொடியே உன்னை
335 (என்று) அடிநாளில்தான் செய்த ஆண்மை சூரத்தனத்தை
வடிவான சீதையற்கு மன்னராமர் உரைத்தார்
336 மைதலியாள் ஜானகியும் மதிப்புடனே கேட்டு
மன்னராமருடன் கூடமகிழ்ந்து மவளிருந்தாள்.

**சீதாதேவி தன் மனோபீஷ்டத்தை ஸ்ரீராமருக்குச்
சொல்லுதல்.**

- 337 ஏகாந்தமாக நித்திரைசெய்யும் மோரிரவில்
மகவீரர் ஜானகியை வனத்தில் விடக் கண்டார்
338 வனத்தில்விடக் கனவுகண்டு மனதுமெத்த உருகி
சுடுதியிலே எழுந்திருந்து ஸ்நானமது பண்ணி
339 மறையோர்க் கனேகங்கோடி மகதானங்கள் கொடுத்து
ஒருவருக்கும் விஷயந்தன்னை உரையாமலே யிருந்தார்
340 ஏகாந்தமாய் சீதையுடன் இருக்குமொரு நாளில்
மைதலியைக் கிட்டழைத்து மடியில் வைத்துக்கொண்டு
341 வாசுபுஜத்தை யணைந்து மதிமுகத்தை முகந்து
ஏதுனக்கு ஆசை சீதா என்று ராமர் கேட்டார்
342 ராகவரும் கேட்கலுமே பார்மகனும் மகிழ்ந்து
நாயகனார் முகம் நோக்கி நயந்து மவளுரைப்பள்
343 ஆசையொன்றும் குறைகள் வைத்து ஆண்டிரோ ராமா
வேணவேண பாக்கியங்கள் மிஞ்சமிஞ்ச அலுத்தேன்
344 ஆகிலுமே ஓராசை அண்டி யும்மைக்கேட்டேன்
கானகத்தில் அருந்ததிமாரைக் காணவேணு மென்றாள்
345 காணவேணு மென்கலுமே கலங்கி மெத்தச்சலித்து
போகவிடுவோமென்று பூமகனாக் குரைத்தார்.

வண்ணான் சொல்லிய அபவாதம்.

- 346 மாருதியைச் சாரணனை மன்னராமர் பார்த்து
(இந்த) உலக வசனங்கள் தன்னை அறிந்து வாருமென்றார்
347 மாருதியுஞ் சாரணனும் மாநகரந் திரிந்து
நாடுபூமிநகர மெங்கும் நல்வசனங் கேட்டாள்
348 ராமருட கீர்த்திகளை நாட்டிலெங்கும் கேட்டாள்
ஸ்ரீராமர் கீர்த்திதன்னை திக்கிலெங்கும் கேட்டாள்
349 மீண்டுமங்கே வரும்போது வண்ணனொரு பாவ்
விழுப்புரிவோன் தன்தாரத்தை வெடுவெடுத்தாச் சொல்வன்

- 350 கடுகெனவே வீழியருட்டி கடுமையுடன் பார்த்து
காதினாலே கேழ்க்கவோண்ணுக் கடுவசனம் உரைப்பன்
- 351 ஆரக்கன் கொண்ட மைதலியை அறிவுகெட்ட ராமன்
இனத்துடனே சேர்த்தாப்போல் என்னை எண்ணினாயோ
- 352 மதத்துடனே ஐந்திரவு அன்னியர்மனை வசித்தாய்
வஞ்சகரீ வேண்டாமென்று வெறுத்தும்வ னுரைத்தான்
- 353 மதிகேடல் பாவிசொன்ன வார்த்தை தன்னைக்கேட்டு
மாருதியும் தூதர்களும் மனஸுமெத்த நடுங்கி
- 354 தாசரதி ராகவனார் சமுகந்தன்னில் வந்து
கிலேசத்துடனே பணிந்து கைகாலோய்ந்து நின்றான்.
- 355 அருகில்வந்த தூதுவரை அமிராமர் பார்த்து
ஒருவிஷய மொளியாமல் உரைக்கவேணு மென்றார்
- 356 சாரணருமது கேட்டுத்தாங்கள் மெத்தப் பயந்து
நாடுநகரங்களெல்லாம் நல்வசனங் கேட்டோம்
- 357 ஸ்ரீராமர் கீர்த்திதன்னைத் திக்கெங்குங் கேட்டு
திரும்பி நாங்கள் வரும்போது தீயனொரு வண்ணான்
- 358 (அவன்) ஆகாத வார்த்தைதனை அஞ்சியவாளுரைக்க
(அந்த) ஸாகாஸ விஷயந்தன்னை தாசரதி கேட்டு
- 359 ஜானகியை மிகவெறுத்துச் சலித்து மனந்தவித்து
மாநகரின் அவமதிப்பை வைதேகி தன்னை
- 360 நினைத்துருகி ராகவரும் தம்பிமாரை யழைத்து
(இந்த) வணக்கமுள்ள மைதலியை வனத்தில் விடுமென்றார்
- 361 தம்பியர்க ளிதுகேட்டுத் தவிதது மனமுருகி
என்ன அபஜாரஞ் செய்தாள் மைதலியாருமக்கு
- 362 உலகவாக்கியம் நாலுமுண்டு எண்ணலாமோ ராமர்
மதன கோபாலா உமக்குக் குறைவருமோ ஐயா
- 363 நம்மதந்தையருந் தேவர்களும் வந்து முன்னே சொன்ன
மங்களமாம் வாக்கியங்கள் மறந்தீரோ ஐயா
- 364 தணல்வளர்த்துத் தெளிவுதந்த ஜானகியாள் மகிமை
அறியோமோ என்றிளங்கோ அண்ணரடி பணிந்தார்
- 365 (அந்த) வண்ணுனென்ற பாவிசொல்லே எண்ணுவாளோவென்று
(ராமர்) பங்கஜமா மிருதானைப் பரதர்பற்றிப் பணிந்தார்
- 366 பரதர்பற்றிப் பணியலுமே இளங்கோவுக் கினையோர்
மஹானுபூவர் முகநோக்கி மனது நொந்து உரைப்பார்.

367 (அந்தப்) பழுதுசொன்ன பாஷாண்டியைப்பற்றி இங்கே இழுத்
உயிர் துடிக்கக் கொல்லுவது உச்சிதமே ஐயா

368 ஆயுதமுங் கையிருக்க (என்) தாயைச் சொல்லக்கேட்டும்
அலகெடுத்தென் அங்கந்தன்னை அறுத் தெறியவேணும்

369 (என்று) விறுவிறுத்துச் சத்துருக்கனர் விசனத்துடன் கூட
அருவிவிழ இருகண்ணிலும் அபிரர்மரை ப்பணிந்தார்.

ஸ்ரீராமர் வைதேகியை வனத்தில்விட லக்ஷ்மணரை ஏவுதல்.

370 இருபேரும் போனபின்பு இளையோரைப் பார்த்து
அபிராமர் கூரிடுவர் ஒரு அறக்கொடிய வார்த்தை

371 தம்பி சமுதாடுதனை எடுத்தென் தேகம்விழப்பிளந்து
பிராண ஹானிபண்ணிக்கவோமாதை விட்டுவரயோ

372 கொடுநாகம் போலே ராமர் கோபமிகமண்டி
(என்) உயிரானஜானகியை ஒட்டுமென்றார் வனத்தில்

373 இளையோரு மதுகேட்டு எண்ணி மனம்நொந்து
தாசரதி ராமருட தாளிணையிற் பணிந்து

374 (அந்த) வணக்கமுள்ள மைதலியை மாபாவி அடியேன்
வனத்தில்விட்டு வரும்போது என்ன சொல்லிவருவேன்

375 என்ற தம்பிமுகம் நோக்கி ரஞ்ராமரப்போ
இனியொருக்கால் வனங்காண வேண்டுமென்றாள் மாது

376 அந்த அடையாளஞ் சொல்லி ஆரணங்கையழைத்து
அடவிதனில் விட்டுவா என் ஆனதம்பிஎன்றார்

377 மிகநொந்து வெகுவாய்ச்சலித்து வெறுத்து இளங்கோவும்
சர்வேஸ்வரி பக்கந் தானும் வந்துபணிந்தார்

378 தாயாரே கேளுமம்மா தாசரதி தேவி
சந்ததமும் உந்தனுடன் எந்தன் விதியம்மா

379 இனியொருக்கால் வனங்காண வேண்டு மென்றீராம்
வனத்திலுள்ள அருந்ததிமார் தங்கள் பாதம்பணிந்து

380 ஆடையுடன் ஆபரணம் அளிக்கவேண்டு மென்றீராம்
ஆதிரகுநாத ரும்மை அழைத்துப் போகச்சொன்னார்.

**ஜானகி தேவி ஸ்ரீராமரிடம் விடைபெற்று வனம்
ஏகுதல்.**

381 சீதா தேவியுங்கேட்டுச் சந்தை மெத்தமிகிழந்து
கௌஸலையின் மனைபுகுந்து களிப்புடனே உரைப்பள்

382 இனியொருக்கால் வனங்களுக்கு போய்நானும் வருவேன்
விடைதாரும் அம்மாவென்று மிதிலைவாழ்வு புணரிந்தாள்

- 383 அந்திப் பொழுதினிலே அனல்வீசங் காட்டில்
மத்தியானப் போதையிலே புலியுறுமுங் காட்டில்
- 384 பொடிவீசங்கானலிலே போனநாள் போராடோ
வனம்நடப்ப துந்தனக்கு வாடிக்கை யோமகளே
- 385 வனத்திலுள்ள அருந்ததிமாருட பாதம் பணிந்து
திரும்பி நான்வருவேனென்று சீதையரும் பணிந்தாள்
- 386 என்றுசொல்லி ஜானகியும் இந்து போலேநடந்து
அபிராமர் தாளடியில் அகில மாதாபணிந்தாள்
- 387 அடிபணிந்த ஜானகியைப் பார்த்து ரகுராமர்
பொறிசிதற இருகண்ணிலும் போய்வா வென்றுரைத்தார்
- 388 (சீதா) பின்னிவிட்டபுரிக்குழலும் பீதாம்பரத்தொளியும்
பீதாம்பரந்தொவளும் அந்தப்பின்னழகுங் கண்டு
- 389 மன்னராமர்கண்டயர்ந்து மணிமகுடங்குலுக்கி
சொந்தமுள்ளஜனகராஜர் தந்தைவடிவெல்லாம்
- 390 இந்தவிதி யாச்சுதென்று எண்ணி யுள்ளம் நொந்து
என்ன செய்வேனென்று மனதேங்கி மிகவழுதார்
- 391 அரிதான வில்லைக்கொண்டு பிறந்தமைதலிக்கு
துக்கமே தானொழிய சுக மொருநாளுமில்லை
- 392 கலப்பையுழும் பூமியிலே பிறந்தமைதலியும்
கஷ்டமே அடைந்தாளென்று கலங்கிமிக அழுதார்
- 393 சுமந்திரரும் இளையகோவும் சடுதியாகரதத்தை
ஜானகியாள் பக்கலிலே தானுமவாள் கொணர்ந்தாள்
- 394 சுமந்திரரும் இளையவருஞ் சேர்ந்துமவாள் கூடி-
தார்குழலாள் ஜானகியைத் தளராமலே ஏற்றி
- 395 இருபேருமாக அந்த இரதத்தை மெள்ளத்திருப்பி
அரிமுறையோர் தீர்த்தமாடும் நதிக்கரையில் வந்தாள்
- 396 வந்துகுகன் ஓடம் விடக் கங்கா நதி தாண்டி
அந்தரமான வனங்களெல்லாம் மெள்ளமெள்ளக் கடந்து
- 397 தஞ்சமான வால்மீகர் தவவனத்தில்வந்து
தவித்துமந்த இளையோரும் சுமந்திரரைப் பார்த்து
- 398 என்னசொல்லி நில்லுமென்பேன் என் தாயை என்று
அன்பான இளையோரும் அலத்தியே விழுந்தார்
- 399 தவித்தலறி விழுந்தவரை ஜனகர்மகள் கண்டு
தனக்குவரும் விதிவசத்தைத் தானுமறியாமல்

- 433 அன்புள்ள சபரியர்க்கு மோக்ஷமது கொடுத்தீர்
அபிராமா என்புருஷா அகலிசாபந்தீர்த்தீர்
- 434 அறியாத இளவயதில் அடியாளை மணந்தீர்
(என்று) வடிவான குழல்பிரள மாதாசோகமடைந்தாள்.
- 435 மாதாசோக மடையலுமே லுனத்திலுள்ள மயில்கள்
சூரியனைக் காணுட்டாதே தோகையினால் மறைத்து
- 436 பாகீரதிநீர் கொணர்ந்து சீதைமேலே தெளித்துத்
தோகையினாலே விசிறிச் சோகித்தது மயில்கள்
- 437 மயில்கள் களையாற்றலுமே மாதாவுந் தெளிந்து
பொழுது விழலாச்சே என்று பொற்கொடியு மழுதாள்
- 438 குந்தளப்பொன்னால் வேய்ந்த ஜனகர் அரண்மனையில்
நான் கூடிவிளையாடி நின்றதோழிமார்கள் கண்டால்
- 439 அந்தரவனத்தில் சீதை அலத்துகிறாள் என்று
அதைக்கேட்டால் எங்களய்யர் அலகெடுத்துப் பாய்வார்
- 440 அந்தரங்கத்தோழிமாரை அயோத்திரகர் வாழ்வை
அருமைக்கிடும் மாமியாரை ஆரண்ங்கு நினைத்து
- 441 செந்தணலிலே விழுந்த மெழுகது போலுருகி
சீறியொரு வார்த்தை சொல்வள் ஜனகராஜ குமாரி
- 442 கடலடைத்துச் சிறைமீட்ட கவலைமறந்தாரோ
ஜெயத்துடனயோத்திவந்த சிநேகமறந்தாரோ
- 443 இருபேரும் ஒருமனதாய் இருந்த தறியாரோ
என்னைக்காட்டி லோட்டிவிட்டு ஹேதுவறியேனே
- 434 மண்டுங் கண்ணீர்தளம்பி கொங்கையின் மேல்விழவே
இளி பவழவாய் திறந்து புலம்பி நின்றாள் ஜனகி

ஜானகிதேவியைத்தேற்றி வால்மீகிரிஷி தன்
ஆசிரமத்துக்கு அழைத்துப் போகுதல்.

- 445 வால்மீகர் அநேகங்கோடி சிஷ்யாளுடன் கூட
சிறுதர்ப்பை சமித்தெடுத்துத் திசைநோக்கி நடந்தார்
- 446 சூயில்போலுங் குரலுடையாள் கோவென்றழும் சப்தம்
தவமுனிவர் வால்மீகி தன் செவியில் விழவே
- 447 ஸர்வேசுவரிவனத்தில் தளம்புகிறாளென்று
சுடுதியினைமகமுனியும் ஜனகியிடம்வந்தார்
- 448 (இந்த) அபவாதம் ஏனம்மா அறமணமே உமக்கு
தவி யாதேயும் எந்தனுடிகாகந்தனிலேவாகும்

- 449 (உம்ம) தந்தைஜனகரைப்போல் எந்தனையுமெண்ணி
தாயாரே வாருமம்மா (என்) பரவமெல்லாம் போக
- 450 வால்மீகர் உரைக்கலுமே (சீதை) மனஸ்தாபமாறி
மகமுனிவர்கிரகந்தனக்கு வைதேகி நடந்தாள்.
- 451 வனத்திலுள்ள அருந்ததிமார் மைதலியை வாழ்த்தி
அருமையுடைய ஹாரத்திக் காப்புமவாளெடுத்தாள்
- 452 அழகாசனம்போட்டு அருந்ததிமாரிருக்க
அபிராமர் தேவியரும் அமர்ந்துமங்கே இருந்தாள்.
- 453 வால்மீகர் ஆசிரமத்தில் வைதேகியிருக்க
வழிநடந்து இளையவரும் சுமந்திரனோடுரைப்பர்
- 454 ரகுநாதர்கமலமுகம் எப்படிநான்காண்பேன்
(என்று) அலத்திவந்து இளையவரும் அண்ணாடி பணிந்தார்
- 455 அடிபணிந்த தம்பியரை அபிராமர் பார்த்து
(என்) இந்துமதிவாழ்முகத்தாள் எங்கே இளங்கோவே
- 456 விம்மியே அழுதுகொண்டு விசனத்துடன் கூட
அந்தரமான வனந்தனிலே விட்டுவந்தேனென்றார்.
- 457 விட்டுவந்தேனென்கலுமே வீராஸனத்திருந்து
(என்) பொற்கொடியே சீதாவென்று பூமியிலே விழுந்தார்
- 458 தளர்ந்துமங்கே விழுந்தவரை தம்பிமார்களெடுத்து
கனகாஸனந்தனிலே ரகுபதியை அமர்த்தி
- 459 உடனாஸனமிருந்து உத்தமர் தம்பிமார்கள்
பரிதாபமேயடைந்து அவரவர்கள் அழுதாள்
- 460 காசிபரும் கொளசிகரும் ஜாபாலியரும்
அகஸ்தியரும் வசிஷ்டருடன் அனைவர்களும்வந்து
- 461 ஹரி நீரே ஹரன் நீரே அண்டர்பதி நீரே
வடபத்ரசாயி நீரே மஹாபுருஷர் நீரே
- 462 மனுஷரைப்போல் பரிதபிக்க வேண்டாமய்யாராமா
வைகுண்டவாலியே நீர் மனக்கவலைதீரும்
- 463 மன்னவரே அபிராமா மனஸ்தாபம் விடுமய்யா
மாதுமந்த மைதலியாள் (உம்ம) வசமடையப்போறாள்
- 464 மகரிஷிகள் தான்கூடி ராகவரைத்தேற்ற
பரிதாபமும் அடங்கி அபிராமர் இருந்தார்

சூசலவாள் அவதாரம்செய்தல்.

சர்குருவின்பாதத்திலே

சந்ததமும் நினைந்து,

என்ற கும்மிமெட்டில் 485 வரையில் பாடலாம்.

- 465 வால்மீகர் ஆசிரமத்தில் இருந்த மைதலிக்கு
மைந்தர்களைப் பயன்மெடுக்க வந்ததப்போ மாஸம்
- 466 பொன்மேனிமிகவாடப் பொருங்கயற்கண்சொயள
கஞ்சமுகம் வேர்த்தறும்பக் கமலவிழிசிவக்க
- 467 சுந்தரமாம் இடைதனிலே சொர்னாடைதுவள
தஞ்சமான (ரிஷி) பத்னிகளண்டை தங்கித்தங்கி நொந்தாள்
- 468 நொந்தமாதைப்பத்தினிமா ரெடுத்தனைத்துக் கொண்டு
கைவிசிரியால் விசிரிக் களைநோவு தீர்த்தாள்
- 459 இந்தநோவு இனிக்கணக்கா யிரண்டுநாழி நொந்தால்
சந்தேகமூமில்லையம்மா எந்தனாவிபோக
- 470 (என்னை) ஆண்ட அபிராமருக்கும் தந்தைஜனகருக்கும்
என் நிமித்தம் செய்கின் ரதோ ஏதுமறியேனே
- 471 என்றுமாதா தானுரைக்க ரிஷிபத்தினிமார்கள்
அன்னநடை சீதையுடன் அன்பாகஉரைப்பாள்
- 472 அந்திப்பொழுதினிலே ஆனல்வீசங்காட்டில்
மத்தியானவேளையிலே புலியுறுமுங்காட்டில்
- 473 சிறுநெரிஞ்சில்முள்ளான தீயானவனத்தில்
நிறத்திவிட்டுப்போனவரை நினைத்தழவேனுமோ
- 474 சீதையாருமதுகேட்டுச் சிந்தைமிகவருந்தி
என்தலையின் விதியம்மா இதுவுமொத்தர்செயலோ
- 475 எனையாளும் ரகுபதியை ஏகதாரவிரதரை
கௌசலையாள் திருவயிற்றில் அவதரித்தமணியை
- 476 தசரதனார் பெற்றெடுத்த தலைக்குராஜாவை
(நீங்கள்) என்ன இப்போசொன்னாலும் ஏர்க்குந்தமமானேன்
- 477 அறமணமுங்கொதிக்கலுமே அருந்ததிமார்பயந்து
திருவே பிழைசெய்தோமென்று தேவியாரை அணைத்தாள்
- 478 சூழ்ந்திருந்த அருந்ததிமார் சுந்தரியைத்தேற்ற
சோதிவிடுங்க திரொளிபோல் (இரண்டு) குரர் அவதரித்தார்

- 479 அவதரித்தவல்லவாளை அருந்ததிமாரெடுத்து
வண்ணரென்பாள் விண்ணரென்பாள் வடிவுடையோரென்பாள்
- 480 காளமேகர்மைந்தரென்பாள் காகுஸ்தரோஎன்பாள்
கதிர்குலத்தை ஈடேற்றும் கட்டழகர்என்பாள்
- 481 ஒருவருக்கும் உவமையிடப் போகாதிவாள்வடிவை
(என்று) உகந்துபேசி அருந்ததிமார் மனமகிழ்ந்துபார்த்து
- 482 மயிலேனையமைந்தருக்கு மஞ்சரீராட்டி
துயில்பட்டாலே துடைத்து செவ்வெண்ணெயுமிட்டாள்
- 483 மைதலியாள் பாலகரை மடிதனிலேகொண்டு
வலமுலையைத்தான் கொடுத்து வளரவேவிட்டாள்
- 484 வால்மீகரது கேட்டுமனது மெத்தமகிழ்ந்து
நாள்களோடு நகைத்திரம் நல்லதென்றே கண்டார்

பாலர் இருவருக்கும் காப்பிடுதல்

- 485 இளங்கொடியாள் சீதையர்க்கு ஏழுநாளாக
காகுஸ்தனார் மைந்தருக்குக் காப்பிடணமென்று
- 486 செம்புடனே இரும்பும் சேர்ந்த வெள்ளிகாப்பும்
நவரத்தினங்களிழைத்த நல்லதங்கக்காப்பும்
- 487 அபிராமர் மைந்தருக்கு அழகுதங்கக்காரை
அறமுனிவர்வால்மீகி செப்துவந்து கொடுத்தார்
- 488 பவழம்போலேபச்சரிசி பதிங்கலத்தைஎடுத்து
கொத்துக்கொத்தாய் பாஞ்சேர்த்து கோலங்களுமிட்டு
- 489 சிறுசெம்பொன் உரல்பதித்து சங்குதாழைவைத்து
பூர்ணகும்பங்கொண்டுவந்து பொற்கொடிமார்வைத்தார்
- 490 அங்கேயொருபதிவிரதை அழகாக எழுந்து
சங்குபோலிடித்ததொரு சதுரப்பொடிதொட்டு
- 491 மாணிக்கப்பொன்குழவிதனை மஞ்சரீராட்டி
கொடியிற்பட்டைத் தான் போட்டுகுழவிதன்னை விட்டாள்
- 492 பத்தினிமாரெல்லாரும் பொற்கதவைச் சாற்றி [டாள்
(உம்ம) பர்த்தாவின் பேர் சொல்லுமென்றுபொற்கொடிமார் கேட்
- 493 இளவரிஷி என்கணவர் என்றுமவளுரைக்க
இளங்கொடிமா ரெல்லாரும் கேட்டுமிகச்சிரித்தாள்
- 494 தட்டிலுள்ளதாம்பூலம் சகலருக்கும்கொடுத்து
கட்டிப்பருப்பு காப்பிரிசி கையிலள்ளிக் கொடுத்தாள்

- 495 பாலகரைப்பயன்மெடுத்த பதினோராம் நாளதனில்
மைதலியாள்பாலகர்க்கு மஞ்சரீராட்டி
- 496 செம்பொன் மணிக்கிண்ணியிலே எண்ணெய்தனைஎடுத்து
சிகைக்காய்நெல்லியுடனே சிறுபயருமரைத்து
- 497 அரசியற்கு ரீராட்டி அழகுமயிர்கோதி
முத்தணிந்தவாழ்முகத்தில் குளிமஞ்சளும்பூசி
- 498 பட்டழகாய்க்கொசு உடுத்தி பாவைமயிராற்றி
உச்சிதமாமண்டபத்தில் உத்தமியைக்கொணர்ந்தாள்
- 499 மாதளம்பூப்பட்டுடுத்தி வகைபண்திபூட்டி
(ராமர்) காதலியாள் ஜானகியும் கண்மறைவாயிருந்தாள்
- 500 சுக்குவெல்லமுங்கொடுத்து சுந்தரியாள் தனக்கு
ஆரணங்கு சீதையர்க்கு அடைக்கரயுகொடுத்தாள்
- 501 அரைவடமுங்கிண்கிணியும் பொன்னுலகைரஞானும்
அபிராமர்மைந்தருக்கு அன்புடனேசாத்தி
- 502 வண்ணமணித்தொட்டிலிட்டு வாழங்குசலவர்க்கு
காகுஸ்தனார்மைந்தர்களை கண்வளரவிட்டாள்
- 503 புகழ்மீரராய் விடுவாள் புவன முழுதாள்வார்
தரணியெல்லாஞ்ஞெயிப் பாலென்று தாராட்டினார்கள்
- 504 சாதகமுந்தானெழுதி வாழங்குசலவர்க்கு
நாமகர்மஞ்செய்ய லுமே நலம்பெறவேவளர்ந்தாள்
- 505 ஐந்துவயதானவுடன் அக்ஷரமும்பயின்று
தஞ்சமுள்ளமுனிவரிடம் சகலவித்தைபடித்தாள்
- 506 விருப்பமுடன்வில்லித்தையுஞ் சிலம்பங்களும் பழகி
குறிப்புடைய ரகுநாதர் குமாரரிங்கே வளர்ந்தாள்.

அயோத்தியில் ஸ்ரீராமர் அச்வமேதயாகம் செய்ய
ஆரம்பித்தல்.

- 507 பதினாலுலகமாறும் ரகுநாதரங்கே
அறிதான அச்வமேதயாகஞ் செய்யஎண்ணி
- 508 தம்பிசத்துருக்கனரைத் தாசரதி அழைத்து
அறமுனிவர்வசிவீட்டர் தன்னை அழையுமென்று சொன்னார்
- 509 அச்வமேதயாக மென்று ஓலையிலேஎழுதி
அறமுனிவர் தேவர்கட்கும் அனுப்புமென்று சொன்னார்
- 510 விண்ணுலகம் மண்ணுலகம் வேதாவின்உலகம்
எண்ணுமுலகம் பதினாலுக்கும் எழுதிவிட்டார் பரதர்.

- 511 அந்தமான அயோத்திதன்னை அழகுபெற அமைத்து
இந்திர நீலக்கல்லாலும் சொர்னத்தாலும் வேய்ந்து
- 512 சந்திரகாந்தக் கல்லாலே தளவரிசைபோட்டு
(ராமர்) மந்திரகர்மம் பண்ணுதற்கு மண்டபங்க ளமைத்தாள்
- 513 மேற்கட்டுக்கள் கட்டி நல்லவிடுபூக்கள் சொரிந்து
தோரணங்கள் கட்டியவாள் தொடுத்த பூக்கள் கட்டி
- 514 மல்லிகையும் செண்பகமும் வாய்த்த வெட்டிவேரும்
வகைவகையாய் இருவாக்ஷி மலர்கொல்லாந் தொடுத்து
- 515 பந்தலெங்குந் தொங்கவிட்டுப் பரிமளங்கள் வீச
சந்தனத்தால் தரைமெழுகி கோலங்களு மிட்டாள்
- 516 அடர்ந்துவந்த முனிவர்களும் அபிராமரைப் பார்த்து
(ஐயா) துலங்குஞ்சீதையில்லாதே யாகமில்லைஎன்றாள்
- 517 அந்தமுள்ள விச்வகர்மா அழகுசொர் னத்தாலே
வந்துமங்கே மைதலிபோல் மாத்திரையில் சமைத்தான்
- 518 மங்களமாஞ் சீதையுருக்கண்டு (ராமர்) மனமகிழ்ந்து
விந்தையுடன் வெகுமதிகள் விச்வகர்மாவுக் களித்தார்
- 519 மகரிஷிகள் முனிவர்களும் வந்து யக்யசாலை
பஞ்சதசக் கடந்தனிலே கும்பமது வைத்து
- 520 வந்த முனிதேவாரும் மந்திர ஜபம்பண்ணி
அந்தமுள்ள ராமருக்கு அபிஷேகஞ் செய்தாள்
- 521 கோலமணிக் கோலவளை பட்டாடை களைந்து
கலையினுட தோலுடுத்தி காகுஸ்தரு மிருந்தார்
- 522 ரகுநாதர் வேள்விகாணக் கைலாஸ வாஸி
உமையுடனே ரிஷபமேறிப் பலவாத்தியங்கள் முழங்க
- 523 அவுடவ ஸுகந்தர்வாள் அமரர்களுஞ் சூழ
அயனுடனே நீலகண்டர் அயோத்திவந்து சேர்ந்தார்
- 524 தீக்ஷா குருநாதருட வேள்விகாண வென்றே
இந்திரனிந்தி ராணியுடன் வெள்ளையானே யேறி
- 525 முகவீணை நாகஸூரம் முன்னே நின்றாணத
முப்பத்து முக்கோடி தேவாள் எட்டநின்று போற்ற
- 526 அதிரவெகு முழக்கத்துடன் அயோத்தி நகர்வந்து
எதிரொருவ ரில்லாத ரகுபதியைப் பணிந்தார்
- 527 அனுமாருடன் ஜாம்பவரும் ராஜ சக்கிரீவரும்
தாரைநீலன் அங்கதனும் சகல வானராளும்

- 528 வானராக் சேனைகளும் மறுகடல் போல்வந்து
அன்புடைய ரகுநாதர் அடிமலரைப் பணிந்தாள்
- 529 விபீஷணருஞ் சரமையுடன் திரிசடையுங் கூட
ராக்ஷதச் சேனைகூழ் ரதந்தனிலே ஏறி
- 530 தேர்களுக்கும் அதிர்ந்துவரத் தூள்கள் எங்கும்பறக்க
வேகமுடன் அயோத்திவந்து வில்லாளியைப் பணிந்தாள்.

அச்வமேதக் குதிரை விடுதல்.

- 531 மன்னவர்கள் முதலானோர் வந்து சபைநின்றய
பர்னசாலை தன்னைநல்ல பளிங்குபோலத் துலக்கி
- 532 ஆகம சாஸ்த்திரத்தாலே யாகஞ்ஞடம் அமைத்து
வாமும் ரகுநாதரப்போ மணித்தேங்காய் உடைத்து
- 533 யாகசாலை தன்னில்சில வேதியர்கள் சேர்ந்து
காராவின் நெய்சொரிந்து காக்கி ஓமம்பண்ணி
- 534 மகமுனிவர் கூடிநல்ல மந்திரங்களாலே
ஆகுதிகள் பண்ணிநல்ல அச்வந்தன்னை விட்டாள்
- 535 சிலவீரர் மூவருக்கும் சிறிதான் இனையோர்
அநேகங்கோடி சேனைகூழ் அச்வத்துடன் போனார்
- 536 அக்கினியின் முன்பாக ஸ்ரீராமர் இருந்து
அன்புடைய தம்பியரைப் பார்த்து மவருரைப்பார்
- 537 அடர்ந்துவந்த முனிவருக்கும் ஆனமறையோர்க்கும்
அன்புடனே எல்லவர்க்கும் அமுதளியு மென்றார்
- 538 ராஜான்னம் சம்பான்னம் நலம்பெறவே சமைத்து
காய்கறி வகைதனிலே அநேகமது திருத்தி
- 539 பாகமானபருப் பமுதும் தாளதமுஞ் சமைத்து
போனகமும் பொறிக்கறியும் போர அவாள் சமைத்தாள்
- 540 அறமுனிவர் முதலோரை அடங்கலுமே அழைத்து
சகலவர்க்கும் நெருங்கிது சதுராய் பந்திவைத்தாள்
- 541 அழகாக இலைபோட்டு அமிர்தநீர் தெளித்து
பரிவாக அங்கதனும் பாத்திர சுத்திபண்ணினான்
- 542 கடுகுமாங்காய் உப்பு இஞ்சிபச்சடியும் வைத்து
ஆமவடை போளியுடன் பால்பாயஸம் போட்டாள்.
- 543 அழகான தொன்னையிலே ஆஜ்ஜியமும் வார்த்து
அத்தனைபேர் மன்னவர்க்கும் அன்னம் பரிமாறி

- 544 அப்பமுடன் அதிரஸமும் சுகியன் தேன்குழலும்
முப்பழமும் திருத்தியவாள் முடிய எங்கும்போட்டாள்
- 545 நாவு உணராதிருக்க நல்ல கங்காதீர்த்தம்
ஜாம்பவானும் கொண்டு வந்து சகலருக்கும் கொடுத்தார்
- 546 காய்ச்சின பால்விடுதயிரு கட்டுமுட்டா யெடுத்து
பந்திக்கெல்லாம் பரிமாறினாள் மந்திரிமார் கொணர்ந்து
- 547 உத்திர ஆபோஜனம் வாங்கியவாள் எழுந்து
ஆவல்கெடக் கையலம்பி ஆசமன்யம் பண்ணி
- 548 போஜனங்கள் செய்தபின்பு பொன் னாஸைத்திருக்க
தாம்பூலங் கந்தபுஷ்பம் சகலருக்கும் கொடுத்தாள்
- 549 கௌஸலையும் சுமித்திரையும் காஷிகளைக் கண்டு
கமலமுக ஜானகியை நினைத்துமிக அழுதாள்
- 550 வசிஷ்டருடன் அருந்ததியும் அருகினிலேவந்து
தவியாதே கௌஸலாரீர் மனந்தவியா தேயும்
- 551 (உம்ம) மைந்தர்பெத்த பாலகரை மடியில் வைக்கட்டுபாரீர்
(என்று) வாழ்த்தியே வசிஷ்டமுனி தேற்றியே இருந்தார்
- 552 அன்புடைய ராமரிங்கே யாகந்தன்னை நடத்த
இன்பமுள்ள சீதையரும் இருந்த வனந்தனிலே
- 553 கண்மணியாம் பாலகரின் கமலமுகம் பார்த்து
அன்புடைய மாதாவும் அகமகிழ்ந்தே இருந்தாள்.

வால்மீக ராசிராமத்தில்

சீதாதேவி பாலகருடன் சம்பாஷித்தல்
சீதாதேவிக்குப் பல்லி நற்சகுனஞ் சொல்லுதல்.

வேறுமெட்டு

- 554 மைந்தர் இருவரும் மாதாவுடன்
மயளச் சொல்வார்த்தை ஏதுசொல்வாள்
- 555 கோடி யானைகள் குதிரைகளும்
கொலைக்கு அஞ்சாத சூரர்களை
- 556 தேசமாள்கின்ற ராஜாவையும் (நான்கு)
திக்கையும் நாங்கள் ஜயிப்போமென்றார்
- 557 மந்திரமாயங்கள் கற்றோ மென்றார்
மன்னர்களையும் நாம் ஜெயிப்போமென்றார்
- 558 பாலகர்சொல்லும் வீரியத்தை
பரிவாய்க்கேட்டம்மன் மனமகிழ்ந்து

- 659 மைந்தர் மாதர்வுங்கேட் டுகந்து
வண்ண மடிமேலே அரவணைத்தாள்
- 560 அடிசில் இட்டம்மன் உச்சியிட்டு
அழகு மைந்தர்க்குக் குடுமிபின்னி
- 561 மருந்து நெற்றிகுத் திலதமிட்டு
மான் குவளைக்கு மைளமுதி
- 562 பாங்காய் நாகமும் பருத்தமுத்தும்
பதிவாய் இழைத்ததோர் கடுக்கனிட்டு
- 563 மைந்தர் இருவரும் வினையாட
வனந்தனில் விட்டு மகிழ்ந்திருந்தாள்
- 564 சிறுவர் இருவரையும் அனுப்பிவைத்து
சீதாதேவியுந் தனித்திருந்தாள்
- 665 மாலைக்குழலாளின் தலைக்கு நேராய்
மங்கள் வாக்கியமாய்ப் பல்லிசொல்ல
- 566 மைந்தர் மாதாவுங் கேட்டுகந்து
மாத்திரைப்போதில் துகில் முடிந்தாள்
- 567 சிறுவர் மாதாவுங் கேட்டுகந்து
சீரான பல்லிதனைப் பார்த்து
- 568 கரடி பன்றிகள் காட்டாணைகள்
காட்டு மிருகமது பாயாமலே
- 569 சிறுவர்படைபண்ணித் தளராமலே
ஜயமுண்டாகவே பல்லி சொல்வாய்
- 570 (அப்போ) அழகு கூடல்வாய்ப் பல்லிதானும்
அருமையாகத்தன் வசய்திறந்து
- 571 (நான்) மலையின் குறவனோ குறத்திதானோ
மருந்துகள் சொல்லும் பண்டிதனோ
- 572 ஜோதிஷனோ நான் வாத்தியாரோ
(உன்போல்) சோனாட்டில்வாழும் மனுஷர்தாமோ
- 573 (என்று) மாலைக்குழலாளின் மனதுநோக
மனையின் சிறுபல்லி வாய்முடித்து
- 574 மாலைப்பொழுதுகள் ஆனவுடன்
மைந்தர் இருவருந் திரும்பிவந்தாள்
- 575 சிறுவர் இருவருந் திரும்பிவந்து
சீதாதேவியின் அடிபணிந்தாள்

- 576 மைந்தர் இருவரின் முகத்தைப்பார்த்து
மாதா சீதையும் எடுத்துரைப்பள்
- 577 செம்பொன் அலைமோதும் சமுத்திரத்தில்
சிதறித்த விக்கிற மீனதுபோல்
- 578 கப்பல் ஓடுகிற சமுத்திரத்தில்
கலங்கித் தவிக்கிற சிறுமீனைப்போல்
- 579 (இந்த) ஊசிறுழையாத காட்டினுள்ளே
ஒடிவிளையாடுங் கண்மணிகாள்
- 580 அணில்கள் ஒணுன்கள் ஆந்தைகளை
அழகாய் திரிகிற கிளியினத்தை
- 581 பஃதிகள் தன்னைக் கண்ணிவைத்து
பசித்துத் திரிகிற மலைவேடர்கள்
- 582 (அவாள்) கூடுகட்டியே வலைவிரித்து
கோர்வையாகவே திரைவளைத்து
- 583 தாகம் பசியுடன் அம்பெடுத்து
(உங்கள்) தவமார் புதன்னில் எய்தாரானால்
- 584 மான் குட்டியோ வென்று அம்பெடுத்து
மயிர்முடி தன்னை எய்தாரானால்
- 585 எய்தவேடனும் ஒடிவந்து (பார்த்து)
ஏழைத்தனஞ் செய்தோ மென்றெடுத்து
- 586 காசாம் பூவார்ணர் மைந்தரிந்த
காட்டில் வருவானேன் என்றிரங்கி
- 587 (அந்த) வேடன்வந்து சொன்னால் கதியொழிய
வேறுகதியில்லை எந்தன் கண்காள்
- 588 (அம்மா) பேதையானதாயே உன்பொருட்டால்
(ஒரு) பிழைகள்வாராது எங்களுக்கு
- 589 தசக்கிரீவன் என்று உலகமாண்ட
மகதாஷ்டிகமான ராவணனை
- 590 ஐயம் பிச்சையுந் தானிடாமல்
அமரானாக் கிடர்செய்த ராவணனை
- 591 கொடுமையாய் ஆண்ட ராவணனை
(எங்களையார்) குலநாசமாக ஸம்ஹரித்தார்
- 592 தசமுடிதன்னை ஸம்ஹரித்த
சூரர் தன்னிட சிறுவர் நாங்கள்

593 எங்கள் தந்தையின் நன்மையாலே
(ஒரு) இடுக்கண்வாராது தாயே என்றாள்.

வேறு மெட்டு முற்றும்.

594 மைதலியும் பாலகரை வாருங்கென் றழைத்து
மணமுடைய அரப்பரைத்து மஞ்ச நீராட்டி

595 சிறுகுழற்கு மலர்முடித்து அறம்பு குழல்பின்னி
உவமையற்ற திருநெற்றியில் ராமர் சிலைஎழுதி

596 அறமுனிவர் இல்லையிங்கே அதிகதூரம் பேராகாதே
விஷப்பாம்பு புலிகள்உண்டு வேடருண்டு வனத்தில்

597 கடுகெனவே நானுஞ்சென்று நீராடி வருவேன்
என்னிளம் பாலரே இருங்கென்று நதியாடவே நடந்தாள்.

அச்வமேதக் குதிரையை லவன்பிடித்துக்கட்டுதல்

ஏலேலோ—குசலவரும்

தத்தய்யர

தந்தையரை—ஜெயித்தகப்பல்

(என்பதைப் பல்லவியாய் வைத்து 700 வரையில் பாடலாம்.)

598 மாதாசீதை போனபின்பு மைந்தர் இருபேரு மாய்
வாகுவில்லுத் தானெடுத்து வேட்டையாடலுற்றார் கள்

599 கந்தவேளைப் போலேயந்த காகுஸ்தக் குமாரா னும்
அந்தரமான வனங்கெல்லாஞ் சென்றுவினை யாடினார்கள்.

முடுகு.

600 பன்றி முயல் மான் கரடி பலமிருகத்தைக்கொன்று
கண்டதொரு மிருகங்கெல்லாம் கலங்கி விழத்துறத்தி

601 செம்பொன் முயல் கரடி சிங்கம் மான்வேட்டையாடி
விடாய் தணியக்குசலவரும் உகந்து கனிபுஜித்து

602 தாகங்கெடப் பொய்கையிலே தண்ணி யள்ளிக்குடித்து
தனித்தனியாய்க் குசலவனும் பிரிந்து வரும்போது

623 கொந்தளக் குழல் சுருளக் கோவாயும் உலர
புண்டரீகக் தால்துவளப் பொன்மேனி சிவக்க

604 செழித்த வனந்தாண்டி லவன் திரும்பி வரும்போது
கனவேக அச்வமொன்று கண்ணிறண்டுங் கட்டி

605 சிலைவீர ராமரென்று திருநாம மெழுதி
திரளான சேனைகளும் பின்னாக வரவே

609 இகலான நிஷிகள் அங்கே எண்ணிக் குளப்படியை
அடிகள்போகும் வழிதனிலே ஆஹுதிப்பண்ணி நடந்தா

- 607 தெர்டர்ந்துவருங் குதிரைவெகு தூரவழிதாண்டி
வாயுவேக மனோவேகமாக வழிநடந்து
- 608 குறிப்புடைய ரகுநாதர் குமாரர் வினையாடும்
இலக்கமற்ற காடுதன்னில் எதிராக வரவே
- 609 குசன்தம்பி லவன்கண்டு கொக்கரித்து ஓடி
முனிகுமாராளே பாரும் பரிபழகை என்றான்
- 610 பரிமுகத்திலே யிருந்த பட்டந்தன்னைப் பார்த்து
பட்டமதைக் கயட்டி பார்க்கின்றபோது
- 611 தசரத குமாரனே ரகுநாதனே தீரன்
(இந்தப்) பதினாறு உலகத்திலும் எதிரொருவரில்லை
- 612 (என்ற) விருதுதனைத்தான் படித்துக் குதிரைதன்னைப் பிடித்து
மரந்தனிலே தனைந்துகட்டி மறுவசனம் உரைப்பன்
- 613 ஜனகர்மகள் வயிற்றில் நாம் ஜனித்திராவிட்டால்
தசரத குமாரனே ரகுநாதனே தீரன்
- 614 சந்தோஷமாய் லவனுமப்போ சவுரியங்கள் பேசி
சேனைவரும் வழிகள் தன்னைப் பார்த்து மவனிருந்தான்
- 615 வேள்விப்பரி தன்னையவாள் விட்டெடங் காணுதே
தேடித்தேடிப் பரியுடனே சிறுபாலரைக் கண்டாள்
- 616 சிறுபாலரைக் கண்டவுடன் சிறுதந்தையும் மலைத்து
(என்) பரிபிடித்து ஏன்கட்டினீர் (இனம்) பாலகரே என்றார்
- 617 பரியைவிடு மென்னலுமே பாலகனுங் கேட்டு
(பரி உங்களுக்கு வேணுமானால் படைபண்ணிக் கொள்ளொன்றான்
- 618 படைபண்ணிக் கொள்ளொன்ற சிறுபால லவன்மேலே
சொரிமாரிபோற் கணைசொரிந்து திகைக்கவே அடித்தார்
- 619 சொரிமாரிக் கணைகளெல்லாம் குரலவன் தடுத்து
(தன்) பாரமுள்ள வில்லெடுத்து பாணமழை சொரிந்தான்
- 620 பாலன்விடுங் கணைவேகத்தை இளையதந்தைபார்த்து
தன் ஆர்வமுள்ள கணையுருவி பாலன்விழ அடித்தார்
- 621 திகைத்து வீழ்ந்த பாலகனைத்தேரின் மேலேற்றி
அசுவந் தன்னைநடத்தி ஆஹுதிபண்ணி நடந்தார்
- 622 அருகில்நின்று பார்த்திருந்த அறமுனி குமாராள்
விரைந்து பன்னசாலைவந்து மிதிலைவாழ் வோடுரைப்பாள்

- 623 அம்மா யாரோவொரு ராஜாவார்ம் யாகம்பண்ணுராளாம்
அந்தவேள்விப்பரி தன்னைல்வன் வாகையோடுதணைய
- 624 லவனுடனே யுத்தம்பண்ணி ராஜாக்கள் ஜெயித்து
சிறுபாலனைத்தேரின்மேலே கட்டிக்கொண்டு போரார்
- 625 முனிகுமாரார் உரைக்கலுமே அகிலமாதா கேட்டு
(என்) முனி குசன் என்கேஎன்று மூர்ச்சை யவளடைந்தாள்.
- 626 குசன் அங்கே வனந்தனிலே அலர்ந்த புஷ்பமெடுத்து
சிறுதர்ப்பை தானெடுத்துத் திசைநோக்கி வந்தான்
- 627 வந்துமங்கே மாதாவின் மலரடியிற் பணிந்து
எந்தனுட தம்பிலவன் என்கேஎன்று கேட்டான்
- 628 (அப்பா) யாரோ ஒருராஜாவின் யாகப்பரிதன்னை
பாலகனும்லவன் பிடித்து வாகையுடன் தணைய
- 629 கணைதொடுத்து யுத்தம்பண்ணி ராஜாக்கள் ஜெயித்து
லவனைக்கட்டித் தேரின்மேலே கொண்டு போகிறாளாம்
- 630 சீரான லவனைக்கொண்டு செல்லுதற்கு முன்னால்
(உன்) நூரத்தனந்தான் காட்டி மீளத்தம்பி கொண்டுவா
- 631 மைதலியாள் பாலகனை மனங்குளிர வாழ்த்தி
நாணும் வில்லுந் தான்கொடுத்தாள் ராஜாக்களை ஜெயிக்க
- 632 மாலையனும் சங்கரரும் மூவர் பொருதாலும்
யார்தான் கூடிராஜமன்னர் அடங்கலுஞ் சூழ்ந்தாலும்
- 633 (என்) பாலகரே நீபொருதி படைஜெயித்து மீண்டு
பாலமிர்த மேபுஜித்து நீயிருக்க வேணும்
- 634 மாதாவை வளையவந்து மலரடிக் கீழ்ப்பணிந்து
போய்வாரேன் என்கலுமே போகவிடை கொடுத்தாள்.

சத்துருக்கனரோடு யுத்தம்பண்ணி ஜெயித்தல்.

- 635 பாரதிரக் கோஷமிட்டு வேகத்துடன் நடந்து
சேரின்ற சேனையுடன் தேர்க்கொடியுங் கண்டான்
- 636 வேகத்துடனே போகும் பார்மன்னரைப் பார்த்து
(அட) போகாதே நில்லுமென்று நாணிஞ்சை காட்ட
- 637 நாணிஞ்சை கேட்கலுமே ராமசேனை யெல்லாம்
காலஞ்சூசன் என்று கைகாலோய்ந்து நின்றார்.
- 638 நின்றதொரு மன்னர்மேல் நெடுங்கணைகள் போட்டு
கொன்றுமந்தச் சேனைகளைக் குருதிவெள்ளந் தேக்கி

- 639 எதிர்த்துவந்த சிறுதந்தையை நிலத்தில் விழவடித்து
தம்பிலவனை மீட்டுச் சந்தோஷமா யிருந்தான்
- 640 சத்துருக்கள்நிலத்தில்விழத் தப்பிஓடினோர்கள்
வணங்கி ரகுராமன்பாதம் நடுங்கியே உரைப்பாள்
- 641 இந்துபோலே இருபாலர்கள் சென்றசேனை யெல்லாம்
நொந்துவிழவே பொருது வந்துபரி பிடித்தாள்
- 642 (உம்ம) தந்தைசாயற் போலேயிரு சுந்தரரு மிருக்காள்
(உம்ம) தம்பியரை விழவடித்துச் சந்தோஷ மாயிருக்காள்.

லக்ஷுமணரோடு யுத்தம்பண்ணி ஐயித்தல்.

- 643 தூதரஞ்சி-உரைக்கலுமே ராகவருங் கேட்டு
பூமியிலே தான்விழுந்து புலம்பியே அழுதார்
- 644 அபிராமர் மனந்தேற்றி ஆறுதலுஞ் சொல்லி
இரதமேறிச் சேனையுடன் இளையவரும் போனார்
- 645 சேனைபட்ட பாடுகளும் சிறுவர் சூரத்தனமும்
ஆண்மைமிக்க இளையோர்கண்டு ஆச்சரியப் பட்டு
- 646 (பிள்ளைகள்) அறிவுகளை ஒழுக்கங்களை ஆண்மை சூரத்தனத்தை
களிப்புடைய குசலவரின் கந்தனைப்போல் வடிவை
- 647 வடிவுடைய மலர்மகளோ பூமகளோ பயன்றாள் (என்று)
வடிவுடைய பாலகரை மயங்கிப் பார்த்திருந்தார்
- 648 சீதையரைக் காட்டில்விட்ட சிந்தையை எண்ணுதே
வடிவுடைய பாலகரை வாழிளங்கோ பார்த்தார்
- 649 இளையகோவும் பார்க்கலுமே சிறுவர்கோபமண்டி
(அட) நானே பரி கொண்டொளித்தேன் வேறு யாருமில்லை
- 650 பரியொளித்தேன் என்கலுமே பகைத்துப் பாலர்மேலே
(தன்) பாரமுள்ள வில்லெடுத்தப் பாண மழைசொரிந்தார்
- 651 வேடர்களும் வில்லியருங் கூடிப் பொருதாப்போல்
சீருடைய தந்தையரும் செல்வருமாய்ப் பொருதாள்
- 652 சிறுவர்விட்ட கணையுருவிச் சீரிளங்கோ விழவே
தூதரஞ்சி யோடிவந்து ராமருடன் சொன்னாள்.

பரதரோடு யுத்தம்பண்ணி ஐயித்தல்.

- 653 இளையகோவும் விழுந்தாரென்கப் பரதர் கோபமண்டி
சகல ஆயுதமெடுத்துத் திரளாகச் சேனையுழ

- 654 கோடி வெள்ளஞ் சேனைஞ்ஞ கொண்டல் வர்ணர்தம்பி
தேடியந்த வனத்தில்வந்து சிறுபாலரைக் கண்டார்
- 655 சேனைபட்ட பாடுகளும் சிறுவர் சூரத்தனமும்
ஆண்மைமிக்க பரதர் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு
- 656 (நீங்கள்) அரன்மகனோ அரிமகனோ அயனாதிமகனோ
எவர்மகனோ பாலர்களா எனக்குரையு மென்றார்
- 657 (ஐயா) நாங்கள் அரன்மகனும் அரிமகனும் அயன்மகனுமல்ல
அருந்தவலி வால்மீகர் அடைக்கலக் குமாராள்
- 658 குதிரைகேழ்க்க வந்தாயோ நீ குலங்கேழ்க்க வந்தாயோ
பரிஹாஸம் பண்ணுதே இப்போ பரிவிடுவதில்லை
- 659 பரிவிடுவதில்லை பென்ற பாலகரின்மேலே
சொரிமாரிக் கணையெடுத்து (வெகு) சூரத்துடன் விட்டார்
- 660 சிறுதந்தையும் கணைசொரியச் சூரலவன் கண்டு
(தன்) கார்முகத்தைத் தாண்டித்து பாணங்களை யறுத்தான்
- 661 பாலகனார் தடுக்கலுமே பரதர்கோபமண்டி
அதிசூரமாய் நானேற்றிச் சிலபாணங்கள் தொடுத்தார்
- 662 அந்தரத்து தேவர்களும் அமிர்தமங்கே கொடுக்க
காரிகையாள் சீதைமைந்தர் களைதீரப் புஜித்தாள்
- 663 களைதீர்ந்த குசலவரும் கணைமாரி சொரிந்து
வண்மையுள்ள பரதரையும் மண்ணில் விழவடித்தாள்
- 664 பரதர் கீழே விழுந்தவுடன் அருகிருந்த மன்னர்
மதிமயங்கி ஒடிவந்து மன்னராமர்க் குரைத்தாள்.

ஸ்ரீராமரோடு யுத்தம்பண்ணி ஜெயித்தல்.

- 665 ஸ்ரீராமர் அதுகேட்டுச் சிந்தைமிகத் தளர்ந்து
அனேகங்கோடி சேனையுடன் அதிவேகமாய் வந்தார்
- 666 அனுமானஞ் ஜீம்பவானும் அங்கதனுங் கூட
சுகரீவன் சேனையுடன் சேர்ந்துமங்கே வரவே
- 667 ரணகளத்தைப் பார்த்தளவில் ரத்தவெள்ளமோடி
சேனைகளுந் தம்பிமாரும் செருக்களத்திற் கிடந்தார்
- 668 ரகுபதியுங் கண்டமுது நெடுஞ்சோக மண்டி
இன்பமான தம்பிமாரை எடுத்தணைத்துக் கொண்டு
- 669 பிரியமான தம்பிமாரின் பேரறிவுங் குணமும்
படைஜெயித்த பாலர்முன்னே பிரலாபித்தவர் அழுவர்

- 670 பாரமுள்ள அபோத்திரகர் பாருலகுத் தனத்தை
(நான்) ஆளுமுன்னம் ஆளேனென்று என்னடி பிடித்துடந்து
- 671 எந்தனபாதுகை வாங்கித் தந்தலைமேலே கொண்டு
அந்தமுடன் பட்டங்கட்டி நந்திக்கிராம மிருந்து
- 672 அல்லும்பகலும் என்னை நினைத்து அண்ணரே என்றலத்தும்
அன்புடைய பரதாதம்பி என்றனைத்து அழுதார்
- 673 கானகத்திலே திரிந்து எந்தனுக்குத் துணையாய்
காய்கனியும் புஜியாமல் கண்க ஞறங்காமல்
- 674 அல்லும் பகலும் பணிவிடைகள் அன்புடனேசெய்த
இன்பமுள்ள இளையதம்பி என்றனைத்து அழுதார்
- 675 சாகாத லவனுஸூரன் தனைக்கொன்ற ஞரன்
(உன்) அம்புவில்லின் சேவகமும்எங்கே போச்சுதையா
- 676 (என்) பின்பிறந்த சேவகனே மின்னனையாள் மகனே
எங்கள் மூவருக்கும் இளையவனே என்றனைத்து அழுதார்
- 677 அழுதுதெளிந் தெழுந்திருந்து அதிகோபத்துடனே
(நீ) ஆரடா என்பரிபிடித்து வேள்விதனைக் குலைத்தாய்
- 678 (என்று) பங்கயச் சீர்கண்கள் ரெண்டும் செங்குறுதிமண்ட
மைந்தருடன் மார்புதட்டி வந்தெதிரே நின்றார்
- 679 (நீங்கள்) அருந்தவசி புத்திரரோ அண்டர் பெருமானோ
அரி அயனார்தன்மகனோ அறியவுரை என்றார்
- 680 அரி அயனார்மகனுமல்ல அண்டர்பிரானுமல்ல
அருந்தவசி வால்மீகர் அடைக்கலக் குமாராள்
- 681 குதிரை கேழ்க்க வந்தாயோ குலங்கேழ்க்க வந்தாயோ
பரிஹாசம் பண்ணுதே இப்போ பரிவிடுவதில்லை
- 682 குடிநலமுங் குலநலமும் போத்திரமுங் கேட்டாய்
நனனோ நீராஜாவே என்றுசொல்லி நகைத்தார்
- 683 நகைக்கலுமே குசலவர்கள் ராமர்பாண மெடுத்து
குறிப்புடைய கோதண்ட வில்லும் நாணும் பூட்டி
- 684 கடுகடுத்துப் பாலகர்மேல் கணைமாரி சொரிய
சொரிந்தகணை மாரிகளைச் சிறுகுசலவர் அறுத்தாள்
- 685 கண்டு ரகுராமரப்போ கடுங்கோபத் துடனே
பரிவுடைய வாலகர்மேல் பாணமழை சொரிந்தார்

- 686 இந்திரரும் ஈஸ்வரரும் நின்று பொருதாப்போல்
சந்திரரும் சதுர்முகரும் தானும் பொருதாப்போல்
- 687 மந்திரகிரி தன்னுடனே அண்டம் பொருதாப்போல்
பந்தமுள்ள மைந்தருடன் தந்தையரும் பொருதார்
- 688 மைந்தருட வீரியத்தை வைதேகி கேட்டுப்புகழ்
அருமைமைந்தர் கணையினாலே அபிராமர் விழுந்தார்
- 689 நால்வர்களும் விழுந்தவுடன் பாலகருங் களைத்து
தாகங்கெடப் பொய்கையிலே தண்ணியள்ளிக் குடித்து
- 690 பார்த்துமந்தப் படுகளத்தை சீக்கிரமாய் ல்வனும்
கோப்புடைய ரகுநாதர் குண்டலமும் பணியும்
- 691 வாய்த்தமன்னர் மகுடங்களும் வாழ்பரதர் அணியும்
காக்கியுள்ள சிறுதந்தைமார் கைவளையும் பறித்தான்
- 692 தூர்னின்று மனதுறொந்து ஜாம்பவந்தர் அனுமார்
அபிராமர் படுகளத்தைக் கண்டு மனமிளகி
- 693 அதிசூர ராக்ஷத ராவணனைக் கொன்றதீரன்
(உம்ம) அம்புவில்லின் சேவகமும் எங்கே போச்சுதய்யர்
- 694 அனுமாருஞ் சாம்பவானும் அழுது பார்த்தே இருக்க
(அதைக்) கண்டுமந்த லவனுமப்போ அண்ணருடன் சொல்வன்
- 695 (நம்ம) வாய்த்தசீதை மாதாவுக்குக் காட்டவேணுமென்று
மாருதியைச் சாம்பவானை வரிகயிற்றால் தணைந்தான்
- 696 மாதா சீதைஎன்றுசொல்ல மாருதியுங் கேட்டு
தாயாரைக் காண்போமென்று சந்தோஷமாய் வந்தார்
- 697 மணிமகுட மூட்டைதன்னை மாருதிமேலேற்றி
வரிகயிற்றைக் கைப்பிடித்து இழுத்து வனங்கடந்தாள்
- 698 இருண்ட அந்தச்சோலைதரண்டி (ரிஷி) ஆசிரமத்தில்வந்து
பாகுவில்லேத் தானிடக்கி மாதா அடிபணிந்தாள்
- 699 பணிந்தெழுந்த பாலகரைப் பரிவுடனே அணைத்து
இருவரையும் உடன் நிறுத்தித் திருவந்திக்காப்பெடுத்தாள் —எலே

கப்பல் மெட்டு முற்றும்

- 700 பூவண்டங்கள் புவனண்டங்கள் போரப்பயன் தவனைட்
பூமகளைத்திருமகளை புண்ய ராஜர்மகளை
- 701 காகுஸ்தனார் தேவியரே கருணையுள்ளதாயே (என்று)
மாருதியும் ஜாம்பவானும் மாதா அடிபணிந்தாள்

- 702 மாருதியை ஜாம்பவானை மைதலியும் வாழ்த்தி
(என்) சிறுபாலர்காள் நீங்களிவரைச் சேவியுங்களென்றாள்
- 703 அம்மா) எந்தவனம்பார்த்தாலுஞ் செங்குரங்கு உண்டு
இந்தவொருகுரங்குதன்னை ஏன் பணிவதென்றார்
- 704 (அப்பா) என்னுவிசுன்றிப்போகாது காத்ததிந்த அனுமார்
அரக்கர்குலச்சேனை விழுவடித்தாரிந்த அனுமார்
- 705 (நான்) சீவன்விடும்வேளையிலே காத்தாரிந்த அனுமார்
தென்னிலங்காநகரந்தன்னைச் சுட்டாரிந்த ஹனுமார்
- 706 (என்) சிறுபாலரே நீங்களிவரைச் சேவியுங்களென்க
மாதாசொல்லைத்தட்டாமல் மைந்தர்களும் பணிந்தாள்
- 707 மாருதியை ஜாம்பவானை மைந்தர்களைவைத்து
காய்கனிசீழங்கமுது கலந்துமங்ககேபோட்டாள்
- 708 மைதலியாள்கனியளிக்க மாருதியும்புஜித்து
போய்வரோமென்று சொல்லப் போகவிடைகொடுத்தாள்.

மைந்தர்மேற் காயங்களைக் கண்டு சீதாதேவி சோகித்தல்.

- 709 மைதலியாள்பால்கரை மடியில்வைத்துக்கொண்டு
பண்டுவாழ்ந்தபோகந்தன்னைப் பாரதத்தை நினைத்து
- 710 சுந்தரமாமைந்தருட காயங்களைப்பார்த்து
இந்துமதிவாழ்முகத்தாள் ஏங்கி ஏங்கி அழுதாள்
- 711 அறியாதசிறுபாலர்கள் அச்வந்தன்னைப் பிடித்தால்
வேள்விரின்றுபோமேயென்று வேண்டியன்னோகொள்வாள்
- 712 பாணமழைதான் சொரிந்து வாடஅடிப்பாருண்டோ
அம்புவில்லாலே பொருது அஞ்ச அடிப்பாருண்டோ
- 713 ஆருமில்லாத இந்தஅருங்காடு தனிலே
நான் பரதேசிபெற்றபிள்ளை பரலிப் படராதோ
- 714 அகதிபரதேசி என்பான் ஆருமற்ற தென்பாள்
அறமுனியின் சிவ்யரென்பாள் அறவப்பிள்ளை என்பாள்
- 715 காகுஸ்தரும் தம்பிமாறும் கருணைக்கடல் என்பாள்
(என்) கடும்பாலர்மேல் கணைகள்விடக் கையுமெழும்பிற்றோ
- 716 (என்று) சோகிக்கவே ஜானகியும் சுற்றிலுள்ளமாதர்
குராம்மா உன்குமாராள் சோகம்விடும் அம்மா
- 717 (அந்த) ஹரிவம்சாள்நால்வரையும் உன்பாலர் விழுவடித்து
அறியாதுபோல் உன்பாலர்கள் (உன்) அருகில்கந்தாரம்மா

- 718 வைதேகிதான்கேட்டு மனது மெத்தக்கலங்கி
அதுவும் விதிவசமோவென்று ஆரணங்குமழுதாள்
- 719 மாதாசீதை அழுதிடவே மைந்தர்களுந் திகைத்து
அந்தஹரிவம்சர்நால்வருட ஆண்மைகளைச் சொல்வாள்
- 720 அதிர்ந்துவந்த சேனைகளின் அமார்க்களத்தை ஜெயித்து
திரும்பிநாங்கள் வந்ததுவும் தெய்வகிருபையம்மா
- 721 அடர்ந்து வந்த சேனைக்கெல்லாம் அதிகாரி ஒருத்தன்
(அவன்) மதிமுகத்து வடிவழகைச்சொல்லிமுடியாது
- 722 வளைந்த புருவத்தழகும் முகிழ்போன்ற மூக்கும்
மண்டலம்போல் திருநெற்றியும் விசாலமானவிழியும்
- 723 செவந்த அதரத்தழகும் செவ்வாயுங்கண்டு
செய்வதொன்றுந்தோணாமல் திகைத்துநின்றோம் அம்மா
- 724 முகில்நீலம் பூப்போலே இருக்குமவர்மேனி
முந்திவந்த சேனைக்கெல்லாம் முதலாளியவனாம்
- 725 (அவர்) ஆகியுள்ள பொற்றேரும் ஆணைசேனையுடனே
அட்டம் நமக்கில்லை என்று அவர்பொருதாரம்மா
- 726 அந்தச்செல்வத்துடன் வந்தவரைச்சிந்து சிந்தாயடித்து
சுற்றி நிற்குஞ்சேனைகளை சிதறநாங்கள் துரத்தி
- 727 மன்னரந்த ராஜரையும் மண்ணில் விழவடித்து
மாதாவே உம்முடைய அருகில் வந்தோமென்றாள்
- 728 அன்புடைய பாலர்சொன்ன அடையாளங்கேட்டு
மன்னவனார் ராமரென்று மனதிலெண்ணியழுதாள்
- 729 சீதையரும் தானழவேசிறுவர்களும் வருந்தி
மாதாசீதைமுகநோக்கி மைந்தர்களு முரைப்பாள்
- 730 (அந்த) அமார்க்களத்தில் விழுந்தமன்னன் அதிக உறவுண்டோ
அன்னையரே எங்களுட தந்தைஎங்கே என்றார்
- 731 (அந்தப்) போர்க்களத்திலே விழுந்த புகழ் வீரமன்னர்
பூங்கிளிகாள் உங்களுட தந்தையவொன்றாள்
- 732 தந்தை என்றுசொல்லலுமே (பிள்ளைகள்) சகிக்க அறியாதே
தாயாரே நீரவரைப்பிரிந்த வகையென்ன
- 733 உத்தரங்கள் சொன்னீரோ உம்மையறியாதே
உம்மையிந்த வனத்தனிலே தனித்துவிட்டதென்ன

- 734 சத்தியங்கள் தப்பினீரோ தாயாரே சொல்லும்
(சற்றுந்) தாக்கழிண்ய மன்றியிலே தள்ளிவிட்டதென்ன
- 735 (எங்கள்) சீருடைய தந்தையரும் செல்வநகராள (இந்தச்)
செங்காட்டு வனந்தனிலே இருந்தவிதமென்ன
- 736 (எங்கள்) புகழுடைய தந்தையரும் (இந்தப்) பூமிதனையாளப்
பொடி வீசும்கானகத்தில் நீர் இருந்தவிதமென்ன
- 737 உத்தமியே தாயாரே உம்மையொன்றுஞ் செய்யோம்
எங்கள் உயிருடனே அங்கந்தனை உயிர்மாய்த்துக்கொள்வோம்
- 738 உத்தமியே தாயாரே ஒரியாமல் உரையும் (என்று)
ஒங்கியந்தப் பாலகரும் வரளெடுத்து நின்றாள்.

பாலகருக்கு சீதாதேவி தன்சரித்திர முரைத்தல்.

- 739 அருமைமைந்தர் சமத்துக்களும் ஆண்மைகளுங்கண்டு
மைந்தர்கட்கு மனக்குறையை மாதாசீதையுரைப்பாள்
- 740 மண்டலத்தில் ஒருத்தரில்லை என்மனக்குறைகள் சொல்ல
மாதமொன்றும் போராது என் குறைகள் சொல்லி முடிக்க
- 741 அந்தமுள்ள கலப்பையுமும் பூமியிலே பிறந்தேன்
ஆகாசவாணி எந்தன் தந்தை என்று சொல்வாள்
- 742 பொன்கலப்பை கொண்டுமுத பூமியிலேபிறந்தேன்
புகழுடைய ஜனகராஜா அரண்மனையில் வளர்ந்தேன்
- 743 அயோத்திவாழும் தசரதனார் மைந்தரங்கேவந்து
அழகான வில்முறித்து மணம்புரிய நினைத்து
- 744 சரப்பளியும் பதக்கங்களும் தன்தோளில் துலங்க
சகலபேருங் கொண்டாடத் தனுஸொடித்து நின்றார்
- 745 ஜனகரப்போ கொண்டாடித் தாரையதுவார்க்க
ஆனையின் மேலேறி மணமாலையிட்டுக் கொண்டோம்
- 746 மாலையிட்டு அயோத்திவந்த மன்னிராமர் தனக்கு
செம்பொன்முடி சூட்டவென்றே தசரதர் கோடித்தார்
- 747 மாதா வென்னுங்கைகேசி கேட்டவரத்தாலே
வனவாஸம போகவென்று வாழ்த்திவிடை கொடுத்தாள்
- 748 மாதாவாக்கிய நிறைவேற்றி வனந்தனிலே நடந்தோம்
அழகான பர்னசாலை தன்னில் நாங்களிருந்தோம்
- 749 அமர்ந்து நாங்களிருக்கும்போது அதி பாலிமாரீஜன்
ஆச்சரியப் பொன்மானாய் எங்களருகினிலே வந்தான்

- 750 மாயமான் என்பதைநான் மனதிலே எண்ணுமல்
மான்மிடித்துத் துத்தாருமென்றேன் மகானுபாவரோடே
- 751 அதிதாரம் நடந்துராமர் அம்பெடுத்துய்ய
ஆசீதா லக்ஷ்மணு என் தலறி விழுந்தான்
- 752 அலறிபவன் விழுந்தவுடன் என் ஆகாதகாலம்
அபிராமர்தளம்புகின்றார் அடவியிலே என்றேன்
- 753 மன்னரபிராமருக்கு வாராதுபயமொன்றும்
சிந்தைகலங்காதீரென்று சீரிளங்கோவுரைத்தார்
- 754 மதியுரைத்த இளங்கோவுக்கு மகாகொடியவார்த்தை
(என்) வாயினுலேசொல்லிவிட்டேன் வருவதறியாதே
- 755 சீரிளங்கோதான்கேட்டு செவியிரண்டும்பொத்தி
அபிராமாளன்று சொல்லி அண்ணரருகினிலேசென்றார்
- 756 சன்யாசிவேஷங்கொண்டு சாகஸ ராவணனும்
தேரின்மேலேற்றி என்னைத் தென்னிலங்கைசென்றான்
- 757 அசோகவனந்தனிலே அருஞ்சிதையில்வைத்தான்
வானரசேனைகளுடன் வந்துரகுராமர்
- 758 அனைகள் கட்டிச்சேனையுடன் அலைகடலைத்தாண்டி
அரக்கன் இந்திரசித்தன் கும்பகர்னனையும் விழவடித்து
- 759 தணல்வளர்த்துத்தெளிவுகொடுத்து ஸகலவரும்போற்ற
சந்தோஷமாய்த்தேரேறி அயோத்திவந்துசேர்ந்தோம்
- 760 செல்வமுள்ளராமருடர் சில்காலம்வாழ்ந்தேன்
சென்றொருக்கால்வனங்காணவேணு மென்று சொன்னேன்
- 761 அரக்கன்சிதைகொண்டுபோன அபவாதச் சொல்லால்
அடவியிலேகொண்டுவந்து தனியேவிட்டுப்போனார்
- 762 அபிராமரைநான் பிரிந்து அழுது நிற்கும்போது
அறமுனிவர்வால்மீகர் கிரகந்தனில் வாழ்வன்றார்
- 763 வால்மீகர்கிரகந்தனிலே வந்திருக்கும்போது
மைந்தர்களை உங்களையும் மனமகிழப் பயின்றேன்
- 764 அன்புடைய வால்மீகர் ஆதரவால் வளர்ந்தீர்
(என்று) பண்டு வாழ்ந்தபோகந்தன்னைப் பாலகருக்குரைத்தார்

ஸ்ரீராமர் முதலியோரை வால்மீகர் எழுப்புதல்.

- 765 நாரதரும் ரணகளத்தில் நால்வர் முகங்கண்டு
வால்மீகர் எக்யம் பண்ணும் பாதாளம்நடந்து

- 766 அரி வம்சாள் நால்வரையும் (உம்ம) சிவ்யாள் விழவடித்தார்
வால்மீகரே நில்லாதேயும் வாருமய்யா வென்றார்
- 767 வால்மீகரதுகேட்டு மனஸுமெத்த இரங்கி
ராமர்சேனமுகநோக்கி ரணகளத்திந்நடந்தார்
- 768 ரணகளத்தைப்பார்த்தளவில் ரத்தவெள்ளமோடி
சிலைமன்னவர்நாலுபேரும் செருக்களத்தேகிடந்தாள்
- 769 சிங்கத்துக்குப் பிறந்ததுகள் சிங்கங்கள் ஆகாதோ
சிறுவரானபேரதிஹுமே சீதை யருளன்றோ
- 770 கமண்டலத்தின் ஜலமதனைக் கைதனிலேயள்ளி
சிலைமன்னவர் நால்வர்மேலுஞ் சேனமேலுந்தெளித்தார்
- 771 அறமுனிவர்தெளிக்கலுமே அனைவர்களுந்தெளிந்து
ஸகலரும்விடாய்தணிந்து சடுக்கெனவே எழுந்தாள்
- 772 எழுந்தவுடன் சேனகளும் ராகவருங்கூடி
அறமுனிவர் தாளிணையில் அனைவர்களும் பணிந்தாள்
- 773 அறமுனிவர் மனமகிழ்ந்து அபிராமர்முகநோக்கி
மகவேள்விமுடியுமென்று மகமுனியும் உரைத்தார்
- 774 வால்மீகர் உரைக்கலுமே மன்னர்ரகுராமர்
ஜானகிமனோகரனார் தவசியுடனுரைப்பார்
- 775 சுவாகுவையும் தாடகையையும் தசக்கிரீவன் தனையும்
வாலியையும் மார்பு பிளந்த மகிமையறிவீரே
- 776 (ஐயா) வந்தசேனாசமுத்திரத்தை மண்ணில்விழவடித்து
(என்) தம்பிமாரை விழவடித்து என்னெதிரில் நின்று
- 777 ஈனனோநீஎன்றுகேட்டு எந்தனையுஞ்ஞெயித்த
உம்மபாலகர்க்குச்சொல்லி எந்தன் பரியை விடுமென்றார்
- 778 வால்மீகரதுகேட்டு மனதுமெத்த இரங்கி
ஜானகியாள் பாலரிடம் தானுமங்கேவந்தார்
- 779 அகிலபுவன நாயகரின் அண்டர் பெருமாளின்
ஆதிரகு நாதருட வேள்வி குலைப்பாளோ
- 780 காற்றுமாகித் தீயுமாகிக் கலந்திருப்போர் அவரே
கௌசலையாள் திருவயிற்றில் அவதரித்த மணியை
- 781 மரற்றில்லாத செம்பொன்னை மலர்மகள் நாயகரை
மனதுநோகச் செய்வீரோசீதைமைந்தர்காள் என்றதட்டி
- 782 பரியைவிடும் பாலகர்காள் (என்று) சொல்ல வால்மீகர்
பரலர்கள் பயிந்தவர்போல் வால்மீகரோடுரைப்பார்

- 812 ஒப்பற்ற வார்காதிற் குண்டலமும்விளங்க
பூர்ணச்சந்திரன் போல்முகத்தில் புன்சிரிப்பின் ஒளியும்
- 813 சாய்ந்தகுஞ்சியின் அழகும் சிறுவருட அழகும்
விஸ்தார நெத்திகளில் கஸ்தூரிப்பொட்டொளியும்
- 814 சித்தரோடு கின்னரரும் வெட்கித்தலைகுனிய
சர்க்குணமாம் ராமகதை தப்பாமலே படித்தார்
- 815 சர்க்குணமானகதையை சகலவருங்கேட்டு
ஒப்பற்றபாலகர்மேல் புஷ்பம்வருவித்தாள்
- 816 சிறுவருடவடிவழகை ஸ்ரீராமரும் உகந்து
பரிவானதம்பியிரைப் பார்த்துமவர் உரைப்பர்
- 817 இந்துபோலே பாலகர்கள் இந்த வயதுதனிலே
கோகிலங்கள் போலிருந்து கீர்த்தியுடன் பாடி.
- 818 கொஞ்சம் கிளிபோலிருக்கும் பாலர்கள் தனக்கு
பச்சைசால்வை முத்துக்குல்லாய் பருத்தமுத்துமாலே
- 819 உருண்ட முத்துமாணிக்கத்தால் உச்சிதமாம்பணிகள்
சீருடனேகொண்டுவந்து சிறுநுக்கு அளியும்
- 820 அளியுமென்று சொன்னவுடன் அன்புடைய பரதர்
கொந்தளப்பொன்சாக்கதையைத் திறந்தெடுத்துவந்து
- 821 பாலகனார் இருவருக்கும் பரிசுரொம்ப அளிக்க
சிறுபாலகர்கள் தான் நகைத்து ஸ்ரீராமருக்குரைப்பர்
- 822 ஐயாகானகத்திலே திரிந்துவால்மீகர் அருளால்
காய்கனி கிழங்குகளைக் கலந்து புசிப்போர்க்கு
- 823 சீருடைய வரிசைஎல்லாம் தேவையில்லை நமக்கு
ஏத்தமான உடுபணி இறுக்கட்டும் உங்களுக்கு
- 824 பட்டமாரும் ராஜர்களுக்குப் பட்டுக்குடைவேணும்
முடிபொருத்த மன்னருக்கு முத்துக்குல்லாய் வேணும்.

**ஸ்ரீராமர் குசலவாள் தன் புத்திரர்களென்று வால்
மீகரால் அறிதல்.**

- 825 (என்று) மைந்தர்களும் உரைக்கலுமே வால்மீகர்வருந்தி
மன்னராமா உம்முடைய மைந்தரிவாளென்றார்
- 826 மைந்தரிவாள் என்கலுமே மணிப்பரதர் உகந்து
இன்பமுள்ளபாலகரை எடுத்தணைத்துக்கொண்டு
- 827 பண்டுவாழ்ந்தபோகந்தன்னை பாரதத்தைநினைத்து
பாலகரை மடியில்வைத்து பரதர்கொல்லி அழுவர்.

- 828 (நாங்கள்) தசரதர்குமாரர்களாய்ப் பிறந்தோள் துவக்கி
என்னசுகமெங்களுக்கு இந்தப்பூமிதனிலே
- 829 சிலநாட்கள் கழித்தபின்பு சடைநாங்கள் தரித்தோம்
பிள்ளைகள் பிறக்கிறத்தே சடைதரித்தசிறுமைகள் ஆராதே
- 830 பரதாழ்வார்கண்கள் இரண்டும் பிரவாகநதி போலே
தாராளமாய்ப்பெருக சேஷரத்திரி உரைப்பர்
- 831 பரதா நீ என்ன செய்வாய் பூவியாகநானும்
தோஷமென்று பாராதே தூரவடவி தன்னில்
- 832 சிங்கங்களுக் கிரையாகச் சீதையரை விட்டேன்
(என்று) ஏங்கியேதானமுது இனையகோவும் உரைத்தார்
- 833 தயங்கியே மிகவழுது சத்துருக்களும்
லவணஸாரனை வைத்த அன்றி ராத்தரித்தேனங்கே
- 834 மைந்தரவாள் பிறந்ததுவும் (வால்மீகர்) மகதானஞ் செய்ததுவும்
அறிந்து நான்தானிருந்தும் அறியாது போலிருந்தேன்
- 835 அன்புடைய பாலகரைக் காண ஆசை இருந்தும்
ஆற்றமாட்டாள் ஜனகி என்று அறியாதுபோல் வந்தேன்
- 836 தம்பிமார் மூவர்களும் சகிக்காமலே அழுது
மன்னராமர் மடியின்மேலே மைந்தர்களை வைத்தாள்
- 837 மடியிருந்த பாலகரை மன்னர் ரகுராமர்
அன்புடனே தானனைத்து அபிராமர் உரைப்பர்
- 838 அகதி பரதேசியர்போல் ஆருமற்றார் போலே
காய்கனிகளைப் புஜித்து (என்) கண்காள் வளர்ந்தயளோ
- 839 அறமுனியின் சிவையர்களா உங்களனை என்கே என்க
வால்மீக ரதைக்கேட்டு மனது மெத்தமகிழ்ந்து
- 840 வைதேகி ஜானகி என்மனைதனிலே இருக்காள்
கபடம் நீர் எண்ணினாக்கே காகுஸ்தரே கேளும்
- 841 (நான்) ஆபிரம்கோடிகாலம் தவங்கள் செய்ததெல்லாம்
விழுந்து போகக்கடவதென்று முனிசபதஞ்செய்தார்
- 842 கல்மிஷங்களில்லை அய்யா வைதேகியிடத்தில்
(என்று) காகுஸ்தனார் ராமருடன் வால்மீக ருரைத்தார்
- 843 முனிசபீதஞ் செய்யலுமே அனைவர்களும் பயந்தாள்
அபிராமர் முனியைப்பார்த்து(சீதையை) அழைத்துவாருமென்றார்

சீதாதேவி ஸ்ரீராமரிடம் வருதல்.

- 844 வால்மீகர் ஓடிவந்து மைதலியைப் பார்த்து
பனிரெண்டு ஆண்டின்தவசு பலித்ததம்மா உமக்கு
- 845 (உம்ம) பிராணஞான நாயகரின் பாதமலர்காண
வாரும் அம்மர்வென்று சொல்லி மாமுனியு மழைத்தார்
- 846 வால்மீகர் உரைக்கலுமே தமனஸ்தாபமகநி
மகமுனிவர் தன்னுடனே வைதேகி நடந்தாள்
- 847 புஷ்பகத்தில் ஏறிவரும் புண்டரீகமாதா
பூமியிலே நடந்துவந்தாள் பொன்னடியுஞ் சிவக்க
- 848 பார்த்திருந்த பேர்களெல்லாம் பரிதாபம்மண்ட
பங்கயச் சீர்கண்ணுளும் பாதநோக நடந்தாள்
- 849 உடுத்த காஷாயத்துடன் உடம்பு தன்னை யொடுக்கி
ஹம்ஸம்போலவே நடந்து ஸ்ரீராமரடி பணிந்தாள்
- 850 அடிபணிந்த ஜானகியை அராமரும்பார்த்து
பொற்கொடியே உன்மனதைப் பொருந்த நானறிவேன்
- 851 ராக்ஷதர்கள் தானறிவாள் லக்ஷ்மணர் அறிவர்
(இந்த) அநேகங்கோடி மானிடர்கள் அறியமாட்டாளென்றார்.

சீதாதேவி ஸ்ரீராமரிடம் சபதம் செய்து பூமிக்குள் செல்லுதல்.

- 852 ஜொலிக்கின்ற அக்கினிபோல் இருக்குஞ்சீதை தன்னை
ஸ்ரீராமர்நிந்தைபண்ண (இந்த) தேகமிருந்த தன்னோ
- 853 நிறைந்த சபைதனிலே நான்நின்றநிலைபோரும்
நீதியாக எந்தனுக்குப் பூமியிடந்தாரும்
- 854 பொற்கொடியாள் உரைக்கலுமே பூமிவழிபிளந்து
பொன்னுமணித்தேரிலேற்றி பூமிகொண்டுசென்றாள்
- 855 நாகலோகக்கன்னியர்கள் நத்திமலர்தூவி
திருவடியிலேபணிந்து சென்றழைத்துக்கொண்டாள்.

ஸ்ரீராமபிரான் உத்திரவால் பூமாதேவி சீதையைக் கொணர்ந்து விடுதல்.

- 856 புருஷோத்தமர்தான் கலங்கி (புறவ) நெறித்துக்கொண்டு
பார்மகளும் அறியாளோ என் பராக்கிரமந்தன்னை
- 857 தரணிதன்னைப்பிளந்திடுவேன் சமுத்திரத்தைப்பிளப்பேன்
சுடுதியிலேகொண்டுவந்து ஜனகியைத் தராட்டீயால்

- 858 புருஷோத்தமர்சினந்துரைக்க பூமிமெத்தநடுங்கி
பொன்னும்மணித்தேரோடு பூமிகொணர்ந்துவிட்டாள்
- 859 மகிழ்ந்துமந்தராகவரும் மைதலியுளுடனே
பாலகளுடன் கூடிப்பட்டணம்போய்ச்சேர்ந்தார்.

கௌஸ'லயம்மன் மருமகளையும் பேரன்மாரையும் தழுவி அணைத்து வாழ்த்துதல்.

- 860 கௌஸலையும் சுமித்திரையும் மருமகளைக்கண்டு
கமலநயனம் உருகி கலங்கிமெத்த அழுதாள்
- 861 மைந்தர்களைக்கொளஸலையும் மடிதனிலேவைத்து
பண்டுவாழ்ந்தபோகந் தன்னைப் பாரதத்தை நினைந்து
- 862 வடிவுடையபாக்கரும் என்மாளிகையில் பிறக்க
(நான்) மாதவங்கள் செய்யல்லையே சீதைமைந்தர்காள் என் தழுதா
- 863 நவரத்தினத்தாலிழைத்த நல்லமண்டபத்தில் [ள்
மதிப்புடையமைதலியாள் பாலரிங்கே பிறக்க
- 864 (நான்) குறிப்புடைய கோ கோடி குஞ்சரங்கள் கோடி
அதிதுரிதமாய்விளங்கும் அச்வம்ஒரு கோடி
- 865 மகத்துக்களுக்கு தானம்செய்து மகிழ்ந்திருக்க பூஜை
(நான்) மாபாலி செய்யல்லையே (சீதை) மைந்தர்களென் தழுதாள்
- 866 மஹானுபாவர் பேரன் என்றும் மன்னன்பிள்ளை என்றும்
கதிர்குலத்தை ஈடேற்றும் காதலர்களென்றும்
- 867 குவலயத்தோர் கொண்டாடக் குமாரர்வளராதே
(என்) அறிவுகெட்டபிள்ளையாலே அவபலன் கண்டேனே
- 868 (அப்பாநீங்கள்) ஆல்போலவேதழைத்து அருகுபோல் வேரோடி
மூங்கில்போலவே சுற்றம் முகியாமலேவாழ்வீர்
- 869 (என்று) மைந்தர்களை ஜானகியை மகிழ்ந்து மிகவாழ்த்தி
கௌஸலையும் சுமித்திரையும் களிப்புடனே இருந்தாள்
- 870 அபிராமரும் சீதையுடன் அருமை மைந்தரோடும்
தம்பிமாருடன் கூடிச் சந்தோஷமாய் வாழ்ந்தார்.

ஓம் சுபம்.

பரதேவி துணை.

COMMERCIAL PRESS, MADRAS, S E.

விளம்பரம்.

R. S. சுப்பலக்ஷ்மி அம்மானால் பிரசுரிக்கப்பட்ட
புஸ்தகங்கள்.

1	வால்மீகி ராமாயணப் பாட்டிம் ஞான ராமாயணக்கட்பலும் (4-ம் பதிப்பு)	..	0	3	6
2	சுகலவவாக்கியம். (5-ம் பதிப்பு)	...	0	3	6
3	அனந்தங்காடி. (1-ம் பதிப்பு)	...	0	2	0
4	ஸ்ரீ பார்வதியம்மன் சோபனம். (3-ம் பதிப்பு)	..	0	4	0
5	வேதாந்தப் பாட்டுகளும், தினசரி ஸ்தோத்திரங் களும் (2-ம் பதிப்பு)		0	2	0
6	ஜீவநாடகம் முதலிய சில அத்தைவதப் பாட்டு களும் பஞ்சீகரண மகா வாக்கியமும் (2-ம் பதிப்பு)		0	4	6
7	பஞ்சீகரண கட்டம்		0	0	6
8	சாவித்திரி பாடம். (3-ம் பதிப்பு)	...	0	1	3
9	ஸ்ரீ லலிதாம்பாள் சோபனமும் தேவி பாடமும் (4-ம் பதிப்பு)		0	5	0
10	ஐந்து சூம்மிகள் (2-ம் பதிப்பு)	...	0	2	0
11	குறவஞ்சி { தர்மாம்பாள் குறம் வேதாந்தக் குறம் அகண்ட வெளிக்குறம் }	...	0	3	0
12	ஸ்ரீமகாபாரத வாக்கியம் விராட - 2 த்தி யோக பர்வங்கள்	...	0	10	0

மேற்கண்ட புஸ்தகங்களை இந்த விலாசங்களுக்கு எழுதிப்
பெற்றுக்கொள்ளவும்:—

V. S. வாலாம்பாள் அம்மாள்,

101, பெரிய தெரு

திருவல்லிக்கேணி, சேன்னை.

OR

R. சுப்பிரமணிய வாத்தியார்,

BOOK SELLER PALGHAT.